

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

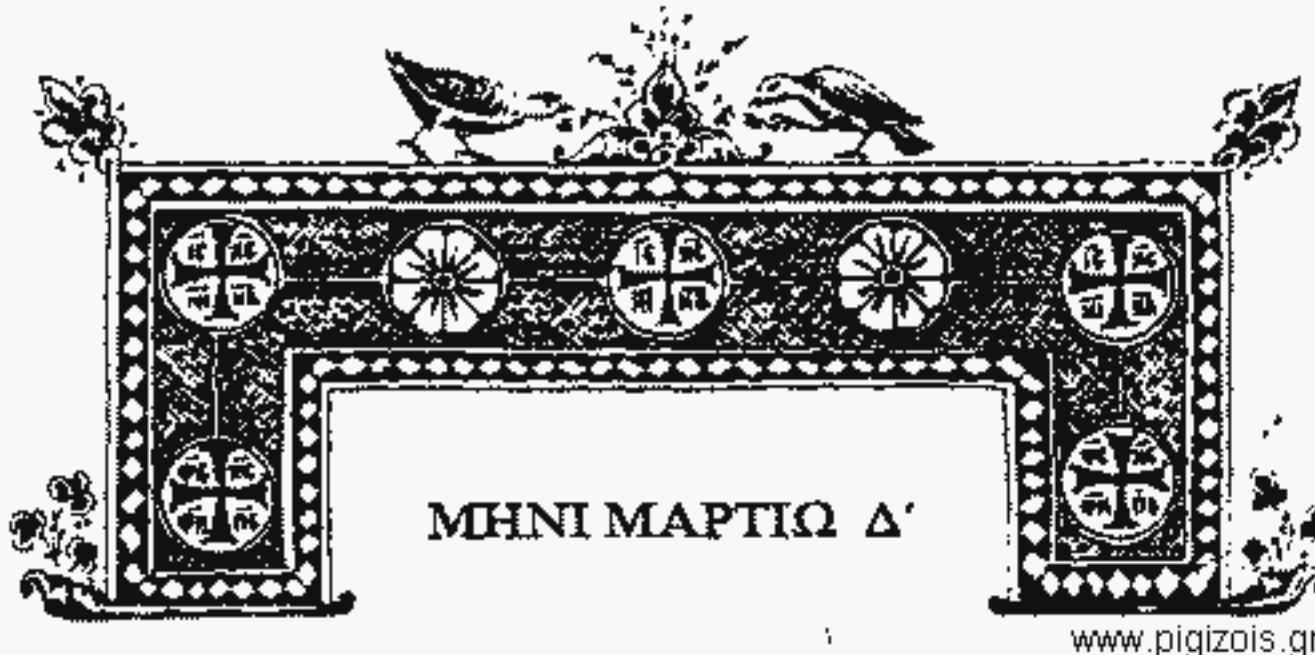
ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ
ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΙΟΔΑΠΗ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΑΝΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΞ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Ἐπιμέλεια Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου
Καθηγουμένου τῆς Ἱεράς Μονῆς
τοῦ Ὁσίου ἐν τῇ Ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου.

Ηγούμενος: Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος
Διεύθυνσις: Saint Gerassimos Convent
P.O. B.O.X. 35
JERICHO - ISRAEL

Τηλέφωνο:
0097229943038
'Ασύρματος:
0097250348892

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα ἵστωμεν στίχους η'
καὶ ψάλλομεν Σπιχρά Προσόμοια

'Ηχος Πλάγιος Α' (Χαίροις ἀσκητικῶν...)

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων δὲ κανών δὲ εὐθύτατος,
Σταυρὸν γάρ ἐπ' ὅμων ἄρας, ἀκολουθῶν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ προσεχώρησας. Ἐν δὲ κατεπάτησας τῆς σαρκός τὰ σκιρτήματα, ταῖς ἀρεταῖς δέ τὴν ψυχήν κατελάμπρυνας, καὶ πρός ἔνθεον ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. "Οθεν τὴν σεβασμίαν Σου, τελοῦντες πανήγυριν τυχεῖν, Γεράσιμε, Θείας, Φιλανθρωπίας, αἵτούμεθα, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν διοθῆναι τό μέγα ἔλεος. (δις).

Χνθραξ ὡς φωτοφόρος πυρί, προσομιλήσας γάρ τό Πνεῦμα, Γεράσιμε, τῇ ποίμνῃ τῇ Θείᾳ μάκαρ, καταλαμπρύνων ψυχάς, τῶν πρός Σέ φοιτώντων, ὁσιώτατε. Πρός φῶς δόδηγῶν αὐτούς, τό ἀνέσπερον, ἄριστε, ἐρημικούς δέ δροσιζόμενος ἀνωθεν, Θείᾳ χάριτι κατεμάρανας ἀνθρακας. "Οθεν καὶ τόν τῆς νίκης, σοί δεδώρηται στέφανον, πάτερ τῆς Θείας δικαιοσύνης δὲ πρύτανις. Χριστόν, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν διοθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Χλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς τῇ πολιτείᾳ Σου, Γεράσιμε, δέδεικται, δι τῆς πρός ὑψος ἥρηθης, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, διμιλεῖν παμ-

μάκαρ κατηξίωσαι. Τόν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι, μαρμαρυγαῖς δέ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τήν ἵσταγγελον ἐκομίσω φαιδρότητα. Ὡς καὶ νῦν παριστάμενος, ἱκέτευσε, ὅσιε, τούς ἐκτελοῦντας τήν θείαν καὶ πανσεβάσμιον μνήμην Σου. Σύν Σοί παραστῆναι καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Τίχος πλάγιος Δ': Ἐτερα Στιχηρά.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρων, Γεράσιμε, ἀναπτερώσας τόν νοῦν, πρός Θεόν διά πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τό ἄστατον, καὶ τόν σταυρόν Σου ἀναλαβόμενος, τῷ Παντεπόπτῃ κατηκολούθησας, σῶμα δυστήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως, καὶ λογισμῷ σθένει δουλωσάμενος τοῦ Θείου Πνεύματος.

Οσιε πάτερ, Γεράσιμε, ἐν ἐρημίᾳ ἀεί, καὶ σπηλαίοις καὶ ὕρεσι, πίστει διαιτώμενος, τόν Θεόν ἔξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὗρες, ὡσπερ ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφῳ ψυχῇ νευρούμενος. Ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε καὶ μοναχῶν, στίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τόν βίον διήνυσας ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσι, μοναστῶν γενόμενος, ἀλείπτης διά τῆς πίστεως, Ἀκτημοσύνη κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ ὥραιζόμενος. Ξένος καὶ πάροικος, ἐπί γῆς δεικνύμενος, ὅθεν καλῶν εὗρες τήν ἀπόλαυσιν Θεομακάριστε.

Χλιον ὡσπερ πολύφωτον, τῶν ἀρετῶν τῷ φωτί, καὶ θαυμάτων ταῖς ἔξι λάμψεσι, εὑρηκώς Γεράσιμε, ἐν ἐρήμῳ διώδευσας, καὶ τοῖς θηρίοις συνδιαιτώμενος. Τούτους προστάξας, εἰς τό δουλεύειν Σοι, ὡς θαυμαστός Θεός, ὑπάρχει δὲ Κύριος, δὲ θήρας νῦν, ὡσπερ λογικούς βροτούς, καθυποτάξας σαφῶς.

Δόξα Ήχος Δ'

Ο σιε πάτερ, παμμακάριστε Γεράσιμε, τῇ θείᾳ τοῦ Παναγίου καταληφθείς Πνεύματος, πανσόφως τά τῆδε ώς ἐπίκηρα κατέλιπες, καὶ τὸν Σταυρὸν Σου ἐπ' ὅμων ἀράμενος, τῷ καλοῦντι Σέ θερμῶς ἡκολούθησας, Χριστῷ εἰς οὐρανούς λαμπροτάταις τῶν ἀρετῶν, ἀναπτάς πτέρυξιν, ἀοίδιμε. Ἐκτενῶς οὖν Χριστῷ ἐκδυσώπει ὑπέρ τῶν πίστει τελούντων τήν παναγίαν Σου κοίμησιν.

Καί Νῦν Θεοτοκίον. Ό διά Σέ Θεοπάτωρ....

Εἴσοδος. Φῶς ίλαρόν. Ἀναγνώσματα ζήτει τῇ κ' Ιανοναρίου.

Εἰς τήν Λιτήν.
Ήχος Β'. Ίδιόμελα.

Ν ναχωρητῶν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐν Ἰορδάνῃ, πάτερ Γεράσιμε. Εὔσεβείας γάρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, ρωμαλέως ιατρεύεις δι' αὐτῶν τάς ἀσθενείας τῶν παθῶν. Λέοντα γάρ ἡμέρωσας καὶ τόν ἀδελφόν ἐκ νεκρῶν ἀνέστησας. Δι' ὅ πρός αὐτόν βοήσωμεν: Χαίροις τῶν ἀναχωρητῶν ὑπογραμμός, καὶ τῶν μιγάδων ἡ δόξα. Χαίροις πολιούχε τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῆς σῆς Λαύρας τό καύχημα.

·Ο αὐτός

Ο σιε Πάτερ ἐκ βρέφους τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ στοιχειωθείς, ὅργανον γέγονας τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Καί παρ' Αὐτοῦ λαβών τῶν θαυμάτων τήν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδεών. Νῦν δέ τῷ Θείῳ Φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τάς διανοίας, Πάτερ Γεράσιμε.

‘Ο αὐτός

Ο σιε πάτερ ώς πόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὔφραναν τήν ιεράν Σου ψυχήν,
τοῦ ποταμοῦ τά δρυμήματα, τοῦ ὕδατος τῆς αἱρέσεως, τοῦ διελθό-
ντος τόν Ἰορδάνην, καί πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εύσεβείας τόν λόγον πλη-
ρώσαντος, Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ. “Ον ἵκέτευε, παμμάκαρ Γεράσιμε, τοῦ
σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

‘Ηχος δ’

Ο σιε παμμακάριστε Γεράσιμε, ἀσκήσεως γενόμενος ἐνδιαίτημα καί
Θεῷ εὐηρέστησας μέγας ώς εἰκός ἐν δσίοις ἔχρημάτισας πατράσι.
Δι’ ὅ ἐθαυμαστώθης ἐκ Θεοῦ, καί ἐξ ἀνθρώπων ἔτυχες δόξης. Λέων σε
ἡδέσθη τά τῆς φύσεως ἀποθαλλόμενος, ἡμεῖς δέ σοί τόν ὕμνον προσά-
δοντες, ἐκτενῶς βιῶμεν. Κύριε δὲ θαυμαστώσας τούς δσίους Σου, ταῖς
αὐτῶν ἱκεσίαις ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ηχος α’

Ο σιε πάτερ Θεοφόρε Γεράσιμε, μεγάλως ἡγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ
ζωῇ ἐν ὕμνοις καί νηστείαις καί ἀγρυπνίαις. Ἡσυχαστικῶς τόν
βίον ἔξετέλεσας, ὅργανον γέγονας τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, παρ’ αὐτοῦ
λαβών τῶν θαυμάτων τήν ἐνέργειαν. Καί νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ’ ἀγγέλων
χωρεῖς παριστάμενος, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπέρ τῶν ἐν πίστει καί πόθῳ
τελούντων τήν σεβάσμιον μνήμην σου.

Δόξα. ‘Ηχος πλάγιος Β’.

Π αναοίδιμε πάτερ δσιώτατε Γεράσιμε, δσίων καύχημα, ἀσκητῶν
ἐγκαλλώπισμα, ἐξ ἀπαλῶν δνύχων, τήν τῆς ἀρετῆς προελόμενος
τρίθον, εἰς τήν αὐτῆς ἀνέδραμες ἀκρότητα, ώς ἄγγελος ἐπὶ γῆς βιοτεύ-
σας. Δι’ ὅ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σύν ἀσωμάτοις συναγαλλόμενος, ώς τόν βίον
αὐτῶν, ἐν σώματι μιμησάμενος. Ἐκτενῶς σύν αὐτοῖς ἱκέτευε, Χριστόν
τόν Θεόν τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς, ὄρατῶν καί ἀοράτων δυσμενῶν, καί
σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί Νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, Σύ εἶ ή αμπελος ή ἀληθινή...
'Απόστιχα.

Προσόμοια. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου Σέ νεκρόν. Ἡχος 6"

Kόσμου καὶ πατρίδος ἔκφυγών, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἀσκήσας, τὸν νοῦν
ἔφύλαξας, μή περιπλανώμενον, μηδέ ρεμβόμενον, ταῖς τοῦ βίου
συγχύσει καὶ ταῖς τρικυμίαις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον καὶ ἄνω βλέποντα.
Πόθῳ πρός τόν ἄνω Δεσπότην, πρός τόν Εὐεργέτην τῶν ὅλων, ἀξιο-
μακάριστε Γεράσιμε.

Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Gέω τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς, πάτερ διεξάγων τόν βίον, παθῶν
έλεύθερος, γέγονας τῇ χάριτι περιφρουρούμενος. Καί δαιμόνων
τάς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόνῳ καὶ θείαις ἀστράψεσι καταστρεψά-
μενος. Χαίρων σύν ἀγγέλοις χορεύεις περὶ τόν Παντάνακτα καὶ Κύ-
ριον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὄσίου αὐτοῦ.

Gέης ἔξω κόσμου καὶ σαρκός, ὑπέρ τά δρώμενα πάντα, ὡς τήν ἀό-
ρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος καὶ φανταζόμενος τῆς ἐπουρανίου,
καὶ τήν ὡραιότητα τήν ἀκατάληπτον. Ἡς νῦν ἐμφορούμενος σῶσαι,
τούς πιστῶς τιμῶντας σέ δούλους, τόν Χριστόν δυσώπησον, Γεράσιμε.

Δόξα Ἡχος γ'

Gορτή σεβάσμιος καὶ φαιδρά, τοῦ θεόφρονος ἡμῖν ἐπέλαμψε, Γε-
ρασίμου. Οὗ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ὄσμή, τῶν πιστῶν κατευ-
οδιάζουσα ψυχάς, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, πρός πνευματικούς θαυ-
μασίως προτρέποντες ἀγῶνας. Πρός αὐτόν οὖν βοήσωμεν: 'Ἄγιώτατε
πάτερ, ἀξίωσον ἡμᾶς εὔμαρῶς, τό τῆς νηστείας διανῦσαι στάδιον, καὶ
αιώνιον τεύξασθαι χαρμονῆς, πρός Κύριον πρεσβείας σου.

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον

Θεοτόκε, ἡ προστασία, πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρροῦμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοί πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἔστι. Πρέσβευε τῷ ἐκ σου τεχθέντι ὑπέρ ἀχρείων δούλων σου.

**΄Απολυτίκιον Ἡχος δ'
Πρός τό Ταχύ προκατάλαβε**

Ἄσκήσας, Γεράσιμε, ἐν Ἰορδάνῃ στερρῶς, τὸν καύσωνα ἔφερες ἐν καρτερίᾳ σοφέ, καὶ πᾶσαν κακοπάθειαν. Λέων σοι ὑπετάγη, καὶ ἐκόμιζεν ὕδωρ, νεκρόν ἐγείρεις, ἀδελφόν παραδόξως. Δι' ὃ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον.

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.....

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον
ἡ προστασία μου
ἄγ τημίσα τελώπισον εον. +

Μετά τίν α' στιχολογίαν Κάθισμα. Ἔχος πλάγιος δ':
Τήν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τούς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, τόν Σταυρόν Σου ἐπ' ὅμων ἀναλαβών. "Ολον ἀνατέθεικας σεαυτόν τῷ Κυρίῳ σου καὶ σαρκός ἔξω, πάτερ, τοῦ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἀγίου γέγονας συνόμιλος Πνεύματος. "Οθεν καὶ πρός ζῆλον, τούς λαούς διεγείρων, τάς πόλεις ἐκκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, Θεοφόρε Γεράσιμε. Πρέσβευε Χριστῷ, τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τήν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα Ἔχος πλάγιος α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τόν ἀσκητήν τοῦ Κυρίου, ὕμνοις τιμήσωμεν, ως νεκρώσαντα πάσας Τάς προσβολάς τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στερρᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα αἰσχρῶς, τόν ἀντίπαλον ἔχθρόν. Καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις, καὶ νῦν πρεσβεύει τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον.

Πολυτρόπως, Παρθένε, Χριστόν παρώργισα, διανοίᾳ καὶ λόγῳ ἔργοις καὶ πράξεσι. Καὶ φοβοῦμαι τό ἐκεῖ φρίκτόν κριτήριον. Ἀλλά προφθάσασα· ταχύ, ἐκλύτρωσαί με τῶν δεινῶν, τῇ μητρικῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ πρός Θεόν παρησίᾳ τόν σόν ἱκέτην Θεογεννήτρια.

Μετά τήν 6' Στιχολογίαν Κάθισμα. Ἡχος δ':
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τήν πτωχείαν Ἰησοῦ, ἐπιποθήσας σεαυτῷ πλοῦτον ἔλιπες φθαρτόν,
Τοκαί δόξαν ρέουσαν σοφέ. Καί τόν Σταυρόν σου ἐπ' ὅμων ἀράμενος,
τρίβον τήν στενήν, χαίρων διήνυσας, οἰκεῖος ὥφθης τῷ κτίστῃ σου. Δι'
ὅ τυγχάνεις ἐν παρρησίᾳ, "Οσιε πάτερ Γεράσιμε.

Δόξα Ἡχος α': Τόν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἐκόσμησας ψυχήν, ἀρετῶν ἐργασίᾳ Γεράσιμε σοφέ, βιοτεύσας δσίως,
Ἄως πρᾶος καί ὡς ἄκακος, καί ποιμήν ἀληθέστατος, πορευόμενος
κατά τόν νόμον Κυρίου. "Ον ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης ρυσθῆναι, τούς
πόθῳ ὑμνοῦντας σε.

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον

Παρθένος ἀληθῶς, πρό τοῦ τόκου, Παρθένε, Παρθένος ἀληθῶς, ἐν
τῷ τόκῳ Παρθένε. Παρθένος ἀειπάρθενος, μετά τόκον διέμεινας,
καί Παρθένον Σε δμολογοῦμεν, Παρθένε, καί ἐλπίζομεν, ἐν Σοί, Παρ-
θένε, σωθῆναι, Παρθένων τό καύχημα.

Μετά τόν Πολυέλαιον Κάθισμα. Ἡχος πλάγιος δ':
Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Τούς ἴδρωτας καί πόνους τούς σούς, σοφέ, νοερῶς, θεωροῦντες πά-
τεντες πιστοί, πάσης κατανύξεως τάς ψυχάς ἐμπιμπλάμεθα. Καί
πρός θείους ὕμνους καί δόξαν καί αἴνεσιν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων,
παμμάκαρ Γεράσιμε, πόθῳ ἐγκαρδίῳ ἐσαυτούς συγκινοῦμεν, ώδαις σὲ
γεραίροντες καί πιστῶς ἐκβοῶντες σοι, ὡς Κυρίου θεράποντι. Πρέσβειν
Χριστῷ, τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζου-
σι πόθῳ τήν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα Ἡχος δ': Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτί λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστήρ ἔξελαμψας, ἐν Ἰορδάνῃ διδαχαῖς, καταφωτίζων, Γεράσιμε, τούς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Βασιλέως, καὶ λυχνία πάγχρυσε, φωτός τοῦ θείου τάς ψυχάς, καὶ διανοίας λαμπρύνουσα, τῶν ἀνυμνούντων, Σέ, Κόρη Πανύμνητε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, Τό α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Προκείμενον, ἥχος δ'

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, δὲ θάνατος τοῦ ὁσίου Αὐτοῦ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ὄστιακόν.

Ο Ν' Ψαλμός (Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με δὲ Θεός.....)

Δόξα Ταῖς τοῦ Σοῦ ὁσίου

Καὶ Νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου

Εἶτα Ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου. Ἡχος Πλάγιος Β'

Στίχος ἐλεῆμον, ἐλέησόν με δὲ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτίρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Τῶν ἀσκητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν μιγάδων ἡ δόξα, τό κλέος τῶν πατέρων, καὶ τῶν ἐγκλείστων ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες σήμερον, ἀσκητικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις, δὲ τῆς ἐρήμου στῦλος, καὶ βάσις ἀσφαλής, καὶ σῆς Λαύρας τό καύχημα. Χαίροις τό φῶς τό ὑπέρλαμπρον, δὲ τήν ἐώαν ἅπασαν διαλάμπων τοῖς θαύμασιν. Χαίροις τῶν πενθούντων, ἡ θεία χαρμονή, καὶ τῶν ἐν σπηλαίοις ὁδηγός τε καὶ προστάτης. Καὶ νῦν, Γεράσιμε ἐνδοξε, μή παύσῃ πρε-

σεύνων Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπέρ τῶν ἐκτελούντων, τήν πανέορτον μνήμην Σου.

Καὶ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετά τῶν είρμῶν εἰς ζ', καὶ οἱ τοῦ Ἀγίου εἰς η'. 'Ο Κανών τῆς Θεοτόκου, οὗτος δέ τοιαύτη: 'Ἐν τῷ α' τροπαρίῳ ἐκάστης ὡδῆς δέεται ὁ ἀμαρτωλός πρός τήν Θεοτόκον. 'Ἐν τῷ β' δέεται ἡ Θεοτόκος πρός τόν Χριστόν, ἐν τῷ γ' ἀποκρίνεται ὁ Χριστός πρός τήν Θεοτόκον καὶ ἐν τῷ δ' ἀποκρίνεται ἡ Θεοτόκος πρός τόν ἀμαρτωλόν, κατά μίμησιν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ὑπό ἀνωνύμου δέ καὶ φέρον ἀκροστιχίδα:

Δός μοι δάκρυα μετανοίας, Παρθένε.

'Ω, δή α' Ἡχος πλάγιος Β': Κανών τῆς Θεοτόκου.

'Ο Είρμός.

Κύματι θαλάσσης, τόν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, ὑπό γῆν ἔκρυψαν τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες. 'Αλλ' ἡμεῖς ως αἱ νεάνιδες τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γάρ δεδόξαται.'

'Ο ἀμαρτωλός πρός τήν Θεοτόκον.

Κέσποινα προσδέχου, ἐκ ρυπαρᾶς καρδίας, θρῆνον, Πανάμωμε, καὶ ρύπου πλῦνον με, παθῶν τῆς δυσωδίας. Καί τῷ Υἱῷ Σου πρέσβευσον, ἵνα πυρός με ρύσηται, τοῦ ἀφεγγοῦς, ω Θεόνυμφε.

'Η Θεοτόκος πρός τόν Χριστόν.

Κοῦλος Σου υἱέ μου, βοᾷς ἐκ καρδίας καὶ ἰκετεύει μοι, ρυσθῆναι κολάσεως, καὶ τυχεῖν Σῆς Βασιλείας. Δέξαι ἡμετέραν δέησιν, καὶ ἀξίωσον αὐτόν τῆς οὐρανίου Βασιλείας Σου.

'Ο Χριστός πρός τήν Θεοτόκον

Κύ, Μῆτερ γιγνώσκεις, πηγήν ἐλέους, καὶ τούς καθ' ὕραν μοι, πται-
ζοντας ἐλεῶ. 'Αλλ' οὗτος μέ παραπικραίνει, καθ' ἐκάστην ἡμέραν,
ἐν πολλοῖς καὶ αἰσχροῖς πάθεσιν.

· Ή Θεοτόκος πρός τόν ἀμαρτωλόν.

Mυρίαις ἀτοπίαις δουλεύων κακίαις, καὶ αἰσχροῖς πάθεσιν, εἰς ἀγανάκτησιν κεκίνηκας τόν Υἱόν μου. Καὶ δργισμένος κατά σοῦ ἔστιν, ὁ Πολυνέλεος, καὶ μόνος Πολυεύσπλαγχνος.

‘Ο κανών τοῦ Ἀγίου Γερασίμου. Ἡχος καὶ είρμός ὁ αὐτός.

Gέξαι ἐκ χειλέων, ἀσώτων τόν ὕμνον, πάτερ Γεράσιμε, Μοναστῶν καύχημα, ἐκ ψυχῆς τε καὶ πόθου. Καὶ παθῶν με θεράπευσον, ὁ θεραπεύσας τόν πόδα, ἐν Ἰορδάνῃ τοῦ Λέοντος.

Oλος ἀπό βρέφους, Θεῷ ἀνετέθης, πάτερ Γεράσιμε, Μακαριώτατε, ἐν Ἰορδάνῃ ἀσκήσας, πρός ἀγῶνας ηύτομόλησας, τόν παλαμναῖον, ἔνδοξε, τελείως κατεπάτησας.

Δόξα Πατρί

Ωέ γγε ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, μάκαρ τοῦ Θείου Πνεύματος, φωτίζεις ἅπαντας, τούς προστρέχοντας ἐν πίστει, καὶ ἀγάπῃ πάτερ ἔνδοξε. Κάμε νῦν φώτισον, Γεράσιμε, πρεσβείας Σου.

· Καὶ νῦν

Gτῶν ἀνελπίστων, ἐλπίς καὶ προστάτις ἡ ἀκαταίσχυντος, τάς οὐρανίους πύλας μοι, διανοίξασα προσάγαγε, τῷ Υἱῷ Σου, Δέσποινα, καὶ σῶσον με, τόν ἄθλιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ Ἀνοίξω τό στόμα μου.

· Ω, δή γ. Ὁ Είρμός.

Gέ τόν ἐπί ύδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τήν γην ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο, οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλὴν Σοῦ, Κύριε κραυγάζουσα».

‘Ο ἀμαρτωλός πρός τήν Θεοτόκον

Ω λον ἐν τῇ κακίᾳ, τὴνάλωσα τόν καιρόν τῆς ζωῆς μου, καὶ διὰ τοῦτο
Σοί κράζω: Παναγία, Δέσποινα, τόν Υἱόν Σου δυσώπησον, ἵνα
σώσῃ με τόν ἄσωτον ώς εὔσπλαγχνος.

Ἡ Θοτόκος πρό τόν Χριστόν

Ὡ λαθι, Παντάναξ, ὁ ἐκ μήτρας μου τεχθῆναι εὐδοκήσας, ώς τόν
ἄσωτον πάλαι, τόν Σόν δοῦλον κατοικτίρησον, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κρί-
σεως, μερίδος δεξιᾶς, παραστάτην δεῖξον. Κύριε.

‘Ο Χριστός πρός τήν Θεοτόκον

Ὕ άλιν ἐγώ, ὡς Μῆτερ, ἐπακοῦσαι μου νουνεχῶς ἐκβοῶ σοι. ‘Ο ἀσώ-
τως βιώσας, ἐν μετανοίᾳ ἐλθών ἔκρας, ἐκ βάθους ψυχῆς τό τῆμαρ-
τον. ‘Αλλ’ οὗτος καν Σοί βοᾷ ἐν ὑστέροις ψεύδεται.

Ἡ Θεοτόκος πρός τόν ἀμαρτωλόν

Ἄ μοι ἔφης, εἶπον τοῦ Υἱοῦ μου, ἵνα σέ ἀξιώσῃ τῆς Αὐτοῦ Βασιλεί-
ας, ἀλλ’ Αὐτός μοι ἀντέφη: Θερμῇ πίστει οὐ προσῆλθέ μοι, καὶ
διὰ τοῦτο ἐκπέμπω αὐτόν τοῦ προσώπου μου.

Τοῦ Ἅγιου. Εἰρμός δ αὐτός

Ὕ χει Σε πᾶς δ κόσμος, Γεράσιμε, προστάτην ἐν κινδύνοις. Καί πᾶς
πιστός ὑμνεῖ Σε, καί πᾶς μονάζων δοξάζει Σε. ‘Εξόχως δέ ἡ ποί-
μνη Σου, βλέπουσα πάντοτε, τούς ὑπερφυεῖς ἀγῶνας Σου.

Ὕ ύσας τῆς προσπαθείας, τά θήρατρα, πατρίδος ἐπισήμου, τῶν γο-
νέων φίλτρον, εἰς οὐδέν λογισάμενος, μόνῳ Θεῷ ψήκείωσας, πάτερ
Γεράσιμε, μοναζόντων ἀγαλλίαμα.

Δόξα Πατρί

Γ λέψον ούρανόθεν, καί ἴδε Σου τά τέκνα ἀθροισθέντα, ἐν τῇ σεπτῇ
Θ Σου Λαύρᾳ, ἐκ ψυχῆς Σοί προσπίπτοντα, τά τούτων αἴτήματα
 εὐσπλάχνως πλήρωσον, πάτερ ἔνδοξε Γεράσιμε.

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον.

Γέσποινα, Θεοτόκε, Μητρόθεε, σῶζε τούς Σέ ύμνοῦντας, καί πάσης
Γ ἄλλης ζάλης ἀραβικῆς γάρ κακώσεως, ως ἀγαθή ἐκλύτρωσαι, ἡμᾶς
 τούς διούλους Σου, ως οὖσα προστάτις ἡμῶν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ Τούς σὸὺς ύμνολόγους
Κάθισμα. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Γ κεῦος εὔχρηστον τῆς σωτηρίας, πλοῦτος ἀσυλος τῆς μετανοίας,
Γ ἀνεδείχθης, πάτερ Γεράσιμε. Ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τόν βίον Σου,
 τοῖς Σοῖς τέκνοις ἀντλήσας τό ἔλεος, ἀξιομακάριστε.

Δόξα, Ἡχος Πλάγιος Α' Τόν Συνάναρχον Λόγον.

Γήν τοῦ κόσμου ἀπάτην ἀπαρνησάμενος, τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου
Γ ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τόν πονηρόν, κατεπάλαισας, τῆς ἐρή-
 μού πολιστής, φωστήρ τοῦ κόσμου νοητός, Γεράσιμε, ἀνεδείχθης. Δι' ὅ
 πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καὶ Νῦν, Θεοτοκίον.

Γνα τί ραθυμοῦσα, ψυχή ταλαιπωρε, ἐπελάθου Δεσπότου, τοῦ
Γ ἔλεοῦντος σε, καί τῶν προστάξεων Αὐτοῦ κατεφρόνησας, ἐν ἀσελ-
 γείᾳ τήν ζωήν, διατελεῖς φρενοβλαβῶς. Ἀπόστηθι τῆς κακίας, τῇ Θεο-
 τόκῳ βιώσα, σῶσον με ταχέως τήν ταλαιπωρον.

΄Ω, δή δ': Ό Είρμός.

«**Τ**έντεν ἐν Σταυρῷ Σου θείαν κένωσιν, προιορῶν Ἀββακούμ, ἔξεστη-
κώς ἐθόα. Σύ δυναστῶν διέκοψας κράτος, Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς
ἐν "Α, δη ώς Παντοδύναμος».

΄Ο Ἀμαρτωλός πρός τὴν Θεοτόκον.

Γνσαι με, Παρθένε, τὸν ἄθλιον, εἰ καὶ μετάνοιαν ὅλως θερμήν οὐκ
ἔχω. Ἀλλὰ δίδου μοι διόρθωσιν, ταῖς Σαῖς ἰκεσίαις, πρός τὸν Υἱόν
Σου, Πανάμωμε.

΄Η Θεοτόκος πρός τὸν Χριστόν.

Θεέ μου, ἐκτενῶς ἐπάκουσον, βοώσης Σου Μητρός. Καί λύτρωσαι
Σόν δοῦλον, εἰ δέ καὶ πίστιν οὐ κέκτηται τελείαν, ταύτην ώς Θεός
αὐτῷ δώρησαι.

΄Ο Χριστός πρός τὴν Θεοτόκον.

Εγώ καὶ ρόν αὐτῷ δέδωκα σωθῆναι, ἀλλ' οὐκ ἔξι αὐτός τάς ἀμαρ-
τίας, καὶ εἰσῆλθεν ἐν θανάτῳ ἔως καὶ εἰς πῦρ ἀπελεύσεται τό
αἰώνιον.

΄Η Θεοτόκος πρός τὸν ἀμαρτωλόν.

Νῦν ἐπιγινώσκω τὴν σεαυτοῦ, ώς φησίν ὁ θεῖος Υἱός μου καὶ Δε-
σπότης. Σύ γάρ κατάκεισαι τῇ ἀμαρτίᾳ, τίς γάρ ἔξαναστήσει σε,
οὕτῳ κείμενον;

Τοῦ Ἅγιου. Είρμός ὁ αὐτός.

Υ περεκπλήττει πᾶσαν ἔννοιαν, τῶν ἄθλων τῶν σῶν ὁ Πάτερ καρτερία, ἡ στένωσις τῆς κέλλης Σου, καὶ ὁ συγκλεισμός σύν τῇ πείνῃ καὶ δίψῃ καὶ λύπῃ ὅσιε.

Φ ύλαξ καὶ σκέπη καὶ δχύρωμα, καὶ προστάτης θερμός, τῶν Μοναχῶν ἐδόθης, παρά Θεοῦ Γεράσιμε. Φύλαξον ἐκ' κινδύνων καὶ νῦν, τήν ποίμνην Σου, πάτερ πανθαύμαστε.

Δόξα Πατρί.....

Εν πειρασμοῖς καὶ περιστάσεσι, τούς σούς δούλους ἀεί, τούς Σέ προσκαλουμένους μή παρίδῃς ὅσιε. Ἄλλ' ως συμπαθής πᾶσι, δίδου συνήθως τά καταθύμια.

Καὶ Νῦν, Θεοτοκίον.

Γεξαμένη ἐν τῇ μήτρᾳ Σου, τῆς θεότητος πῦρ, Ἀγνή, καὶ μή φλεγθεῖσα, πυρός με, Κόρη λύτρωσαι. Δέξαι δέ ἡμᾶς, καὶ τῆς θείας ἐκείνης ζωῆς ἀξίωσον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ. Τήν ἀνεξιχνίαστον.

‘Ω, δή ε: Ο Είρμος.

Λεοφανείας Σου, Χριστέ, τῆς πρός ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, ‘Ησαίας φῶς ἴδων ἀνέσπερον, ἐκ νυκτός ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν: Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται».

‘Ο ἀμαρτωλός πρός τήν Θεοτόκον.

Επί τάς τρίβους ἀγαπῶ πάντοτε διατρίβειν, τάς φερούσας με πρός οὐράνιον καὶ βασιλείαν ἀτελεύτητον. Ἄλλ' αὖθις τά τῶν δεινῶν

δαιμόνων συστήματα, καθέλκουσί με κρημνίσαι τελείως σου εἰς κρημόν καὶ βαθύ βόρβορον.

Ἡ Θεοτόκος πρός τὸν Χριστόν.

Γέξαι δέησιν ἐμήν, Σέ δυσώπω, Πανάγαθε Υἱέ μου, καὶ ἐκ δαιμόνων σῶσον τὸν δοῦλον Σου, καὶ παθῶν αὐτὸν ἐλευθέρωσον. Αὗτοί γάρ οὐκ ἔωσιν οὐδένα πώποτε, ἵνα μετανοήσῃ καὶ κλαύσῃ τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων αὐτοῦ.

Ο Χριστός πρός τὴν Θεοτόκον.

Γκουσον, Μῆτερ Σοί βοῶ, τὰ παμπόνηρα πλήθη τῶν δαιμόνων, ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ ἔξερχονται. Ἀλλ' οὖτος μή καθάρας τό σῶμα ἐν ἐγκρατείᾳ, δεήσει καὶ ἀγνείᾳ, φεῦ, γέγονε τῶν δαιμόνων σπῆλαιον καὶ παθῶν κατοικητήριον.

Ἡ Θεοτόκος πρός τὸν ἀμαρτωλόν.

Γαλῶς ἐνωτίζου τῶν πρίν ρημάτων τοῦ Υἱοῦ μου καὶ γνῶθι, ἡνίκα γάρ οἱ τούτου Μαθηταί, τό πνεῦμα διῶξαι οὐκ ἴσχυσαν, ἐθόα τοῦτο λέγων. Ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, ἔξερχεται τό γένος τῶν δαιμόνων, ποίησον καὶ σύ οὕτως, ἵνα ρυσθῆς τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Τοῦ Ἅγιου. Εἱρμός ὁ αὐτός.

Ωἰκοδομῶν τὸν Ἱερόν οἶκον τῆς ἀρετῆς, ὡς μακάριε, καὶ ναόν γάρ πάτερ, ὑπερπανθαύμαστον, τῇ μητρὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, λίθους δέ τιμίους, τούς γάρ Σου μαθητάς, προσανέθου τῇ Λαύρᾳ ξένον κειμήλιον.

Ωαεινοτάταις ἀστραπαῖς, τῶν διδαχῶν, πάτερ κατεφώτισας, οὐ Λυκίας μέρος τό βραχύτατον, οὐ τοῦ Ἰορδάνου, δὲ φέγησας, ἀλλά πᾶσαν ὡς ἀληθῶς ἔώαν, δσιε ἥστραψας τῷ βίῳ, τῷ λόγῳ καὶ τῇ ἀσκήσει, ἦν ὑπέμεινας.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ.....

Υ ποπιάζων τῆς σαρκός, καὶ τά τοῦ νοῦ χαλινῶν σκιρτήματα, τοῦ θηρός τόν πόδα ἐθεράπευσας, καὶ τόν ἀδελφόν ἐκ νεκρῶν ἀνέστησας. Καὶ ἀσπασάμενος αὐτόν, εἶπες αὐτῷ, τέκνον, ως καὶ πρίν πάλιν κοιμήθητι.

Καὶ Νῦν, Θεοτοκίον.

Τοία γλῶσσα ἔξειπεῖν, Παρθένε τό ἐπί Σοί μυστήριον. 'Ο τῶν δλων Κύριος καὶ Πλάστης μου, πλαστουργεῖται θέλων νηδύι Σου. "Ω τοῦ θαύματος τοῦ καινοῦ! ὁ ἀγαθότητι στήσας τούς αἰῶνας, δανείζεται γάρ ἐκ Σοῦ Ἀδάμ τό φύραμα. .

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ Ἐξέστη τά σύμπαντα.
'Ω, δή οὐ: 'Ο Είρμος.

Ε βόησα ἐν δλῃ καρδίᾳ μου, πρός τόν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουνσέ μου, ἐξ "Α, δου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τῆν ζωῆν μου».

'Ο ἀμαρτωλός πρός τήν Θεοτόκον.

Ρημάτων καὶ ἔργων ἀπορῶ, οὐ γάρ στέργω ἐκτελεῖν, Θεόνυμφε, προσευχήν καὶ νηστείαν, καὶ διά τοῦτο πρός Σέ καταφεύγω.

Ἡ Θεοτόκος πρός τόν Χριστόν.

Υιέ μου ἐκδυσωπούσης τῆς Μητρός, πρόσχες. 'Ο προστρέχων εἰς ἐμέ, ἀπορεῖ ἀρετῶν καὶ διά τοῦτο κράζει, οὐκ ἔχω, πλὴν Σοῦ, Δέσποινα Ἀγνή.

‘Ο Χριστός πρός τήν Θεοτόκον.

Α κουσόν μου, Μῆτερ, καί λιτανεύουσα παῦσον τοῦ παρακαλεῖν με θερμῶς. Καί γάρ οὗτος ἀφορῶν, ὅτι εὔσπλαγχνός εἰμί, μολύνεται καί καθ' ἑκάστην μέ παροργίζει.

‘Η Θεοτόκος πρός τόν ἄμαρτωλόν.

Μή παύσας τόν Υἱόν μου ἕως νῦν, ἰκετεύων τοῦ τυχεῖν σε, ἵλασμοῦ· ἀλλ' οὗτος πάλιν τοῦ παύσασθαι μοὶ λέγει καί μή πρεσβεύειν διά τήν σήν σωτηρίαν.

Τοῦ Ἀγίου. ‘Ο Είρμος. «Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη...»

Εν τῇ θείᾳ μνήμῃ Σου, Παμμάκαρ, πόθῳ ἀθροισθέντες, ἡμεῖς, πιστῶς Σοι ἔξαιτοῦμεν, πάντων πλήρωσον τάς παρακλήσεις, σβέσον ταῖς πρεσβείαις Σου, παρεχόμενος πᾶσι γαλήνην, χάριν καί ἔλεος, ρῦσαι δέ ἡμᾶς καί ἐκ τῶν πειρασμῶν, πάτερ Γεράσιμε.

Ε αθηλώσας φόβῳ Σου τάς σάρκας, πάτερ, θεράπων τοῦ Χριστοῦ, κατέκλεισας ὅλον σεαυτόν ἐν σμικροτάτῃ κέλλῃ τόν νοῦν ἐτίρησας, πάτερ Γεράσιμε, τῷ γάρ κρείττῳ νίκας, ὑποτάξας δέ τό χείρον, δσιε πνεύματι, λαμπρόν καί θεῖον ἀνεδείχθης ἐνδιαίτημα.

Δόξα Πατρί

Τοῦ θανάτου θέμενος τήν ὥραν, πάτερ ἡμέρας καί νυκτός, τροφήν ἡγήσω πεῖναν, τήν ταπείνωσιν καί ἀδοξίαν πλοῦτον, δόξαν, γένους τήν ἀφάνειαν, λαμπρότητα τήν σωφροσύνην, στάσιν παννύχιον, γνῶσιν πνευματικήν, φόβον εἰς Θεόν καὶ καθαρότητα.

Kai Nūn.....

Ὕπη. οι λιμένα τῇ θείᾳ Σου σκέπῃ, πάντες εἰσέλθωμεν, Ἀγνή, οἱ ἐν
βυθῷ πταισμάτων, ἐν τῇ θείᾳ Σου μνήμῃ Παρθένε, ρῦσαι κινδύ-
νων χαλεπῶν τούς διόλους Σου, χεῖρα ἄνοιξον τῆς Σῆς πρεσβείας, ἀχρα-
ντε Δέσποινα, καὶ πρός θείαν ζωήν θευνον τῆμᾶς, τούς προσκυνοῦντας
Σε.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ. Τήν θείαν ταύτην. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

“Ηχος πλάγιος Δ.’ Τῇ. ‘Υπερμάχῳ.

Ὕπη. οἱ Ἰορδάνου οἰκιστὴν καὶ πολιοῦχον, καὶ ἀναχωρητῶν ὑπογραμ-
μόν καὶ τῶν μιγάδων, εὐφημοῦμεν Σέ ἡ ποίμνη Σου, Θεοφόρε.
‘Ἄλλ’ ώς ἔχων παρρησίαν πρός τόν Κύριον, ἐξ ἔχθρῶν ἐπεμβαίνοντων
ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν, Χαίροις πάτερ Γεράσιμε.

Ο ΟΙΚΟΣ

Ὕπη. τόμα συνέσεώς μοι, παράσχου δὲ Προάναρχος Λόγος, βούλομαι
ὑμνεῖν τόν Σόν θεράποντα Γεράσιμον. “Ἐχεις γάρ πλοῦτον εύσπλαγ-
χνίας, ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου, πελάγει τῶν Σῶν κριμάτων ἵνα κάγώ τῆς
ψυχῆς τό ζοφῶδες καθαρθῆ, τοῦ νοῦ δέ πᾶσαν κτηλίδα ἀποσμήξας καὶ
ναός ἀγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπαξίως βοήσω τῷ Σῷ
δσίῳ: Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Τῇ δ' Μαρτίου, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου.

Ὑπηρέτης θήρ τῷ Γερασίμῳ γέρας
θῆρας παθῶν κτείναντι πρός λῆξιν βίου.
Τῇ δέ τετάρτῃ Γεράσιμος βιότοιο ἀπέπτῃ

Τό συναξάριο τῆς ἡμέρας

Ἡ μνήμη τού τιμᾶται τήν 4ην Μαρτίου καὶ πάντοτε πίπτει ἐντός τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς, τῆς περιόδου τοῦ πένθους καὶ τῆς κατανύξεως, πού τόσον ἡγάπα ὁ "Οσιος καθ' ὅλον Αὐτοῦ τόν βίον. Πάντοτε δέ εἰκονίζεται μέ ἔνα λέοντα, ὁ δποῖος ἀφ' ὅτου ἐθεραπεύθη ὑπό τοῦ Ἅγιου, ἐγένετο πιστός καὶ ἀχώριστος ὑποτακτικός του, βοηθῶν εἰς τά ἔργα τῆς Μονῆς. "Ετσι ὁ Θεός δοξάζει τούς δοξάζοντας Αὐτόν μέ τήν ζωήν τους.

Ταῖς τῶν ἀγίων Σου πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν.

΄Ω, δή ζ: Ό Είρμός.

« φραστον θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τούς ὁσίους Παΐδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἀπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων: Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητός εί». »

΄Ο ἀμαρτωλός πρός τήν Θεοτόκον.

 γώ Σοι κραυγάζω, πᾶσαν μου τήν ἐλπίδα, Δέσποινα, ἀνατίθημι ἐν Σοί, καὶ μή εἰς βυθόν ἀπώσῃς με τόν δείλαιον ἀλλ' ἐπίστρεψόν με τῷ Υἱῷ βοῶσα, μή ἀπολέσῃς τό πλᾶσμα τῶν χειρῶν Σου.

Ἡ Θεοτόκος πρός τὸν Χριστόν.

Τῆς εύσπλαγχνίας ως ἔχω ἀμέτρητον πέλαγος, Δέσποτα δέξαι μου
Τριδέησιν, καὶ τῶν Σῶν χειρῶν τό πλᾶσμα οίκτιρησον, ὁ οἰκτιρίσας
ποτέ τήν Χαναναίαν, Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

‘Ο Χριστός πρός τήν Θεοτόκον.

Ακουσόν μου, Μῆτερ, σώζω καί ίλάσκομαι τόν προσερχόμενον θερμῶς, οὐ γάρ θέλω τό ἐμόν πλᾶσμα ἀπολέσαι πώποτε, εἰς τό σῶσαι γάρ ὅλος ἐκ Σοῦ ἐτέχθην, ἀλλ' οὗτος πόρρω τῶν ἔργων μου ὑπάρχει.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἀμαρτωλόν.

Nῦν ὁ Υἱός μου εἶπεν αὐτοῖς ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τοὺς τό θεῖον Αύτοῦ φυλάσσοντας Βάπτισμα καθαρώτατον, ἀλλά σύ τούτων μιμητής οὐκ ἐγένου καί οὐδέν χρηστόν ἔπραξας ἔργον.

Τοῦ Ἀγίου, Ὁ Εἰρυός, «Οἱ παῖδες ἐν Βαθυλῶνι».

Ναόν γάρ ἐδομήσω καὶ πηγὴν ἀγιάσματος, τῇ παρθενομήτορι, καὶ
λαόν πολύν, πάτερ συνήγαγες. Βιωτικοῦ γάρ κλύδωνος καὶ ἐκ
παθῶν αὐτούς ἡλευθέρωσας.

Nη εώσας διά νηστείας, τήν τῆς καρδίας ἄρουραν, σπόρον θεῖον ἐν γῇ
τῶν δακρύων ἐγκατέσπειρας, ἅγιε. Καί νῦν χαίροις γηθόμενος εἰς
αιῶνα τόν ἀπέραντον.

Δόξα Πατρί.....

Υπό τόν γνόφον εισῆλθες, διά νηστείας, πάτερ θαυμαστέ, και
Ϋάκοῦσαι φωνῆς τοῦ Θεοῦ, ώς Μωυσῆς ὁ πάναριστος, νέου λαοῦ

προστίθεσθαι, ἐν Ἰορδάνῃ πάτερ, ὅσιε.

Kai NūnΘεοτοκίον

Nόμου λαθοῦσα, ὡς Κόρη, τοῦ τῆς φύσεως, τέτοκας τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦν μου, καὶ τοῦ νόμου τὸν Κύριον, τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχαιότερον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

'Ω, δή η': 'Ο Είρμός.

Pειστηθεὶς φρίττων, οὐρανέ καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
Aἴδού γάρ ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν καὶ τάφῳ συμκρῷ ἔενοδοχεῖται. "Ον παῖδες εὐλογεῖτε, ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

'Ο ἀμαρτωλός πρός τήν Θεοτόκον.

Oλην μου θαρρήσας ἐν Σοί, τήν ἐλπίδα, Παρθένε, προσῆλθον θεωρῶν, τὸν Υἱόν Σου πάλαι σώσαντα, τὸν ληστὴν καὶ τήν πόρνην. Αύτοί γάρ ούδέν ἔργον νομίμως, ἔπραξαν ἐν τῷ βίῳ, ἀλλ' ἔτυχον συγγνώμης, καὶ ἡξιώθησαν τῆς Θείας Βασιλείας.

'Η Θεοτόκος πρός τὸν Χριστόν.

Gλάσθητι Υἱέ ου δυσωπῶ, καὶ εἰσάκουσον δεομένης Σου Μητρός καὶ
Rρῦσαι τοῦτον Σου τὸν δοῦλον πυρός τοῦ αἰωνίου, ως ἐρρύσω ληστὴν καὶ πόρνην, καὶ ἀξίωσον τοῦτον, ως εὔσπλαγχνος τῆς αἰωνίου Βασιλείας.

‘Ο Χριστός πρός τήν Θεοτόκον.

Α μαρτωλός ἦν δὲ ληστής, ἀλλ’ ὅμως ἔκραζε τό μνήσθητι κάμοῦ, ἡ πόρνη δέ ἔβλυζε πηγάς δακρύων. ‘Αλλ’ οὗτος αὐτοῖς οὐχ ὅμοιώθη, ἀλλὰ πάντοτε κεῖται, ἐν πάθεσι πτῶμα, καί τῶν δαιμόνων ἀεί παίγνιον ὑπάρχει.

‘Η Θεοτόκος πρός τόν ἀμαρτωλόν.

Ε ἔσωκε τήν πόρνην δὲ Χριστός, κλαίουσαν καὶ δακρύων βλύζουσαν πηγάς, καὶ ληστήν κράζοντα, μνήσθητι κάμοῦ. Εἰ οὖν θέλεις τυχεῖν εὔσπλαγχνίας, πρόσπεσον τῷ Κυρίῳ, σύν δάκρυσι καὶ πίστει, καὶ ίλεώς σοι ἔσται τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν σου.

Κανών τοῦ Ἀγίου. Είρμος δὲ αὐτός.

Ω ρος Σιών τό τοῦ Θεοῦ, ὃ γάρ κατώκησας σταλαξάτω γλυκασμόν, ρηξάτω δέ φωνήν ἡ ἔρημος, ἡ οὐκ εύθήνουσα πρίν, τοῖς τέκνοις τοῖς Σοῖς κεκαλλωπισμένη. Χαίρει καὶ Ἰορδάνης ἐν τῇ μνήμῃ Σου, πάτερ, δέ δέ λέων στυγνάζει, καὶ μή δρῶν Σε θνήσκει.

Ω ἀνηθι πᾶσι διηθός, τοῖς Σέ αἵτοισι, μοναστῶν κορωνίς, παρέχων τοῖς νοσοῦσιν ἴασιν, τοῖς ἀθυμοῦσι χάριν, τοῖς τέκνοις τοῖς Σοῖς, πάτερ εἰρήνην, τοῖς ἀσκηταῖς γαλήνην, ἀγάπην τοῖς διακονοῦσι καὶ τήν Λαύραν φύλαξον ἕως τέλους.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ.....

Η λιος ἄλλος παμφαῆς, φωτίζει ἄπαντα τά πληρώματα τῆς γῆς, καὶ ρῶσιν ἀσθενοῦσιν δίδως, καὶ ἐκδιώκεις παθῶν τόν ζόφον καὶ ψυχῆς ἀβλεψίαν. Δι’ ὃ ἐκδυσωποῦμεν καὶ ἡμεῖς, τά Σά τέκνα, φώτισον λιταῖς Σου, Γεράσιμε παμμάκαρ.

Καὶ Νῦν, Θεοτοκίον

Γ λεον αἴτησαι ἡμῖν καὶ εὐδιάλλακτον, τὸν Υἱόν Σου καὶ Θεόν, γε-
νέσθαι, Ἀγνή τοῖς ἱκέταις Σου, καὶ συντήρησον ἡμᾶς ἀπό πάσης
προσβολῆς ἐναντίας, καὶ τό τῆς "Αναρ Θράσος, καταβαλεῖν ἐν τάχει,
ἴνα Σέ ὑμνοῦμεν, τήν Κεχαριτωμένην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ. Παῖδας εὐαγγεῖς.

'Ω, δή θ: Ο Είρμος.

Μή ἐποδύρου μου, Μῆτερ καθορῶσα ἐν τάφῳ ὅν ἐν γαστρί ἄνευ
σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν. Ἀναστήσομαι γάρ καὶ δοξασθήσομαι
καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεός, τούς ἐν πίστει καὶ πόθῳ Σέ με-
γαλύνοντας.

Ο ἀμαρτωλός πρός τήν Θεοτόκον.

Α μαρτωλότερος ὥφθην παρά πάντας ἀνθρώποις, καὶ διὰ τοῦτο
αἰδοῦμαι προσελθεῖν τῷ Σῷ Υἱῷ. Ἄλλα δυσώπησον Αὐτόν καὶ
ἴλεων ἐν Θερμῇ, με τῇ πίστει, καὶ ἐν πόθῳ ποίησόν με δέξασθαι, τόν τα-
λαιπώρον.

Η Θεοτόκος πρός τόν Χριστόν.

Εἰ γάρ καὶ ἦμαρτε, Σῶτερ, ὁ προσπίπτων Σοι δοῦλος, μὴ μνησθῆς Σέ
δυσωπῷ ἀνομοιῶν αὐτοῦ. Ἐπ' ἐμέ γάρ προσπέφευγε καὶ δέομαι,
δέξαι τοῦτον δι' ἐμέ, Υἱέ μου γλυκύτατε, καὶ δώρησαι αὐτῷ τήν Βασι-
λείαν Σου.

Ο Χριστός πρός τήν Θεοτόκον.

Γ δού ὁ προσφυγών Σοι, οὐκ ἔστιν ἄξιος, Μῆτερ, τυχεῖν ἐλέους, καὶ γάρ ἀνθρώ-
πων με οὐδείς, παροργίζει καθ' ἐκάστην ὡς οὗτος. Ἄλλα πρεσβείαις Σου
σεπταῖς, τοῦ πυρός ποιήσω ἀμέτοχον, εἰ καρπούς μετανοίας προσάξει.

Ἡ Θεοτόκος πρός τόν ἀμαρτωλόν.

Τοι ρόσχης, μή ταῖς προτέροις κακίαις ἐμπέσῃς, ἵκεσίαις μου γάρ πρός
Ὕιόν μου τόν Εὕσπλαγχνον, ἐν τῷ "Α, δη ὑπάρχων, ἀνελύληθας
πρός ὑψος. Ἀλλ' ἀπελθε εἰς μετανοίας ὄδούς, ἵνα ρυσθῆς τῆς αἰωνίου
κολάσεως.

Ο Κανών τοῦ Ἅγιου. Εἱρμός ὁ αὐτός.

Σκητῶν ἀκρότης καὶ μιγάδων ἡ δόξα, τῶν μοναστῶν ἡ κορωνίς,
Γεράσιμε σοφέ. Βλέψον ἐξ οὐρανόθεν σύν τῷ καλῷ μαθητῇ Σαβ-
βατίῳ τῷ κλεινῷ σύν Νίκωνι καὶ Συμεών καὶ Ἰωάννῃ, τήν λύσιν ἡμῖν
αἴτησαι.

πί τῷ ξένῳ Σου βίῳ τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις καταπλαγεῖσαι, τῇ
κοιμήσει κατῆλθον τῇ Σῇ καὶ τήν θείαν ψυχήν Σου κατησπάζο-
ντο. Ἐν χερσὶ δέ λαβόντες, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ταύτην ἔφερον, τά νικητή-
ρια ψάλλοντες.

Δόξα Πατρί

Ἄτι ἀύλῳ τῷ θείῳ παρεστώς τῇ τριάδι τῶν μαθητῶν Σου, μέμνη-
σο ἀεί, τῶν κατοικούντων ἐν τῷ οἴκῳ Σου. Αἴτησαι πταισμάτων
τήν ἀφεσιν, λύτρωσον αὐτούς ἐκ τῶν παθῶν, καὶ πειρασμῶν καὶ περι-
στάσεων.

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον.

Ἄς ἡ τεκοῦσα τό θεῖον, τήν ψυχήν μου τακεῖσαν, ἐν ἥδοναῖς, τάς
σειράς διάλυσον Ἅγνη. Καί τοῦ ἐξωτέρου σκότους με λύτρωσαι,
πυρός τοῦ ἀσβέστου καὶ σκώληκος πικροῦ, ὅπως πιστῶς ὑμνῶ Σε, εἰς
τούς αἰῶνας Ἄμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ. "Απας γηγενής.

"Εξαποστειλάριον. 'Ο ούρανόν τοῖς ἀστροῖς.

Ἄ γγελικόν τόν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτόν, ἐν τῇ ἔρημῷ τῇ θείᾳ πάτερ τοῦ Ἰορδάνου. "Οθεν ώς ἄνθρωπος ἀνεδείχθης, Γεράσιμε, Θεοφόρε.

"Ἐτερον, ὁμοίως.

Ἐ πιφανείς, Γεράσιμε, ἀνέστησας παραδόξως, τὸν τεθνεῶτα ἀδελφόν, θαῦμα μέγιστον δείξας, καὶ λέοντα ἡμέρωσας, Χριστοῦ θεράπων ώς μέγας.

Θεοτοκίον ὁμοίως.

Ἄ αί Σέ μεσίτριαν ἔχω, πρός τόν Φιλάνθρωπον Θεόν μή μοῦ ἐλέγξῃ τάς πράξεις, ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων, παρακαλῶ Σέ Παρθένε, βοηθησόν μοι ἐν τάχει.

Εἰς τούς Αἴνους

ἰστῶμεν στίχους δ' καί ψάλλομεν τά ἔξης Προσόμοια τοῦ Ἅγιου.

"Ηχος πλάγιος Δ: "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὕ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὑπέρ Χριστοῦ καρτερῶν, ὁ γενναῖος Γεράσιμος, τόν ἐχθρόν κατήσχυνεν ἐξαισίως ἐν θαύμασιν. Νεκρόν ἐγείρει καί κατασπάζεται, ἀγριον θῆρα τῆμερον δείκνυσιν. "Ω κράτος ἄμαχον, ὃ τεθαυμάστωται ὁ ἀσκητής, ἀλλά ταῖς εὐχαῖς Αὐτοῦ, σῶσον τὴν ὁμᾶς ὁ Θεός.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος.....

Ωσιε πάτερ Γεράσιμε, ἐν Ἰορδάνῃ οἰκῶν, τῷ Χριστῷ ἡκολούθησας, μή προκρίνας, ἔνδοξε τά φθαρτά πρός τά ἄφθαρτα. Τοῦ γάρ δολίου ἔχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, τάς ἐκφοβήσεις ἐν τῇ καλύβῃ οἰκῶν. "Ω Θείων πράξεων, Σοῦ σεπτοῦ θεράποντος, οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν, Χριστέ, ὡς Εὔσπλαγχνος.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

Ωσιε πάτερ Γεράσιμε, ἐν Ἰορδάνῃ οἰκῶν, γενναιώς ἐβάστασας τόν ἀφόρητον καύσωνα, τάς σκνίπας καὶ τούς κώνωπας, διά τὴν μέλλουσαν ἀναταπόδωσιν, ἐθεώρεις ταῦτα ὡς ἀνυπόστata. "Ω ἐγκαλλώπισμα, ἀσκητῶν ἀοίδιμε, Σέ δὲ Χριστός, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τάς ἀմλους μονάς.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις.....

Ωσιε πάτερ Γεράσιμε, δι' ἀρετῆς γεγονώς, θαυμαστός τε καὶ ἔνδοξος. Λέοντα ἡμέρωσας καὶ νεκρόν ἀνέστησας. Καί ἐν ἐρήμῳ ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τάς τῶν δαιμόνων ὠλεσσας φάλαγγας. "Ω τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν Σοί, μακάριε, δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὁφρύν.

Δόξα. Ἡχος Πλάγιος Α'

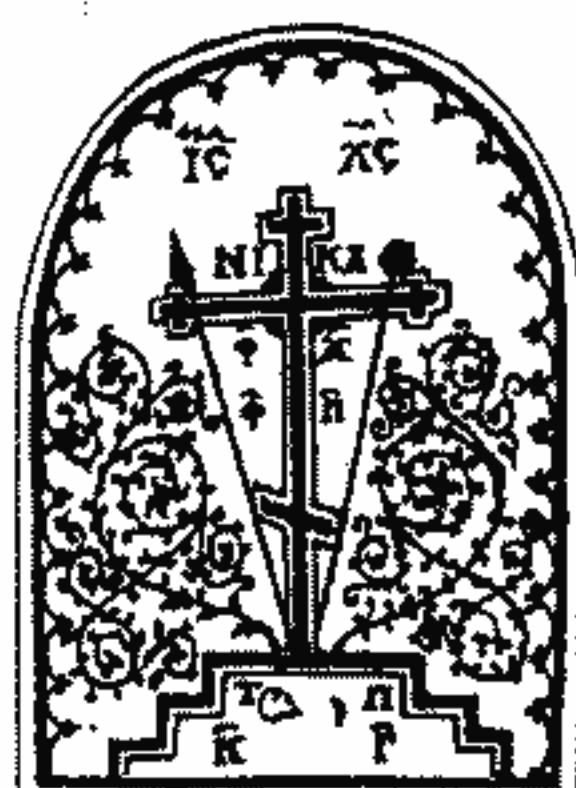
Ιεῦτε φιλεόρτων τό σύστημα, δεῦτε πιστῶν ἡ ὁμήγυρις. Δεῦτε εὐφημήσωμεν Γεράσιμον τόν ἀεισέβαστον, ἐπί τῇ μνήμῃ Αὐτοῦ. Οὗτος γάρ θεοπρεπῶς, τά τῆδε καταλιπών, καί τόν Σταυρόν ἐπ' ὅμιλον ἀράμενος, τῷ Χριστῷ ἐμφρόνως ἡκολούθησε, τὴν τῶν ἀρετῶν ἐλάσσας ἀκρότητα. "Ἄγγελοι μετ' εὐφροσύνης κροτήσαντες ὅμιλον τῷ Δεσπότῃ γηθοσύνως προσήγαγον, τόν ὅσιον ἐνισχύσαντα, ἀγγελικόν ἐν γῇ βίον διανῦσαι. Πρός ὅν βοήσωμεν. 'Ὑπεράγαθε Κύριε, λιταῖς θεράποντος, οἴκτιρον, καί σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον.

M ακαρίζομέν Σε, Θεοτόκε Παρθένε.....

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυτις.

Eἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ ἡ σ' ὠδῆ.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙC ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ

Μετά τό «Κύριε εἰσάκουσον» τό Θεός Κύριος Ἡχος δ: Ὁ Υψωθείς.

Ἄ εῦτε συμφώνως, ἀδελφοί, μετά χαρᾶς προσπέσωμεν, ἐν κατανύξει βιωντες, τῷ σεβασμίῳ ἐκ βάθους ψυχῆς. "Ἄγιε Γεράσιμε, τῇ θερμῇ Σου πρεσβείᾳ τάχυνον, ἐλέησον τούς πρός Σέ καταφεύγοντας. Καὶ είρηναιαν αἴτησαι ζωὴν, ὅπως σωθέντες Σέ πόθῳ δοξάσωμεν. (δίς).

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε.....

Εἴτα ὁ Ν' ψαλμός καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.
Ὦ, δή α: Ἡχος Πλάγιος Δ: Ὅγράν διοδεύσας.

Ἄολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρός Σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ἐπικαλουμένω μοι, Παμμάκαρ, ἐμαῖς ὀδύναις καμφθείς ἐπιτάχυνον.

Ἄύτρωσαι τούς δούλους Σου τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων καθ' ἑκάστην καὶ πρός βυθόν, δεινόν ἀπολείας συνελάσας, μελλόντων, πάτερ Γεράσιμε τῇ πρεσβείᾳ Σου.

Κτίστην τόν τῶν ὄλων, θαυματουργέ, μή ἐλλίπης, ὄλως ἰκετεύειν ὑπέρ ἡμῶν, νόσῳ χαλεπῇ συνεχομένων, ἐξ ἣς ὀλέσθαι κινδυνεύομεν.

Θεοτοκίον.

ασαι νοσοῦντας ἡμᾶς δεινῶς, τῆς θανατηφόρου ἀσθενείας τῶν σαρκικῶν, Ἀγνή, ψυχικῶν τε παθημάτων, ὅπως πιστῶς ἀεὶ Σέ μακαρίζωμεν.

'Ω, δή γ: 'Ο Είρμος Οὐρανίας ἀψίδος.

ατῆρα παντοίων ἐπηρειῶν, ὅστε, δόκιμον εἰδότες Σέ ρύστην, ἐπικαλούμεθα τήν Σήν ἀντίληψιν τοῦ θεραπεῦσαι καί σῶσαι, τήν ποιμνην Σου Γεράσιμε.

άς δεινάς ἐπινοίας, τῶν ὀρατῶν ὅστε, καί τῶν ὀφελάτων προφθάσας, ἔχθρῶν ἀπόσθεσον τῇ μεσιτείᾳ Σου, ἐπιστηρίζων τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, ἔνδοξε, τούς ἀνυμνοῦντας Σε, πάτερ Γεράσιμε.

εῦτε, ἀδελφοί, μετά πίστεως καί πόθου, προσέλθωμεν τῷ σεβαστῷ ἡμῶν Πατρί Γερασίμῳ ὅπως ρύσηται ἡμᾶς τῆς τῶν Ἀράβων ἐπιβουλῆς καί κακώσεως.

Θεοτοκίον.

αναγία Παρθένε, τῶν ἀθλητῶν καύχημα, καί τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων τό σεμνολόγημα, τούς ἐν πίστει Σε χαρμονικῶν ἀνυμνοῦντας, ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις Σου, πάσης κακώσεως.

ιάσωσον ἀπό κινδύνων καί θλίψεων τούς Σούς δούλους Σου γάρ πάντες φρουρόν καί τεῖχος κεκτήμεθα, ώς ἄρρηκτον Γεράσιμε ὁ τρισμάκαρ.

πίβλεψον ἐν εὔμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν. Καί ἵασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Κάθισμα. Ἡχος 6: «Πρεσβεία Θερμή».

Ἐν ἐρημίαις ἀεί καὶ σπηλαίοις καὶ δρεσι πίστει διαιτώμενος, τόν
Θεόν ἔξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὗρες ὥσπερ ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφῳ
ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς ἀναβάσεις ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε. Καὶ μονα-
στῶν στίφη προσενήνοχας Χριστῷ σωζόμενα.

΄Ω, δή δ': «Εἰσακήκοα, Κύριε».

Ειρασμοῖς συνεχόμενοι, πάθεσι ποικίλοις τε, Παναοίδιμε, Σοῦ δε-
όμεθα οἱ δοῦλοι Σου, ἔξαλεῖψαι τούτους τῇ πρεσβείᾳ Σου.

Ατῆρα εἰδότες Σε, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν χαλεπῶν, ἰκετεύομέν Σε,
Γεράσιμε, θεραπεῦσαι τούς ἀναξίους δούλους Σου.

Οὖ δεόμεθα, "Ἄγιε, Ἱλεον ποιῆσαι Θεόν ὁργιζόμενον, καθ' ἡμῶν τῶν
παραβατῶν Αὐτοῦ, καὶ ἀτιμασάντων τε τά προστάγματα.

Θεοτοκίον.

Ἄς ψυχάς ἡμῶν αὔγασον, τούς ἐσκοτισμένους, τοῖς πλημμελήμασι,
τὴν τόν ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης, ἀειπάρθενε.

΄Ω, δή ε': «Φώτισον ἡμᾶς».

Ασαι δειγῶς ἀσθενοῦντας τήν ψυχήν ἡμῶν, καὶ τό σῶμα τῇ πρε-
σβείᾳ, διδούς ἡμῖν ὑγιείαν, εἰρήνην καὶ ἔλεος, δσιε Γεράσιμε.

Ντρωσαι ἡμᾶς, τῆς ἔχθρῶν ἐπιβουλῆς καὶ δρμῆς ἐπιμόνω τῇ δεή-
σει Σου, κακονοίας πάσας ἔξαφάνισον, πάτερ Γεράσιμε.

ῦσον τήν ισχύν τῆς δεινῆς καὶ ὀλεθρίου ὁργῆς, τῆς πανώλους καὶ
χολέρας, τῇ πρεσβείᾳ Σου διδούς ἡμῖν ὑγιείαν καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Υ πέρ τῶν εἰς Σέ τάς ἐλπίδας πάντων, Δέσποινα κεκτημένων, Κόρη, πρέσβευε, ὅπως λυτρωθείημεν πάσης κατακρίσεως.

'Ω, δή σ'. Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ε υντρίψας τῶν νοητῶν λεόντων μύλας ἐν χάριτι, ὑπέταξας αἰσθητῶς τούς θῆρας, Γεράσιμε, λέων οὖν ὑπακούει εὐπειθώς τοῖς Σοῖς προστάγμασιν.

Τόν βίον ἀγγελικόν, τό φρόνημα πάτερ μέτριος, κτησάμενος ἐν Χριστῷ πρᾶος ἔχρημάτισας καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἐν γῇ τῇ τῶν πράξων, χαρμονῆς θείας πληρούμενος.

Ε νέκρωσας σαρκός ἐπιθυμίας τοῖς πόμοις Σου, ἐσταύρωσας σεαυτόν τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, νηστείαις καὶ δάκρυσι, προσευχαῖς καὶ ὕμνοις ἀνενδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ε σκήνωσεν ἐπί Σοί, Πατρός Ἀγνή, τό ἀπαύγασμα, καὶ γεννηθείς ἐν σαρκί, τόν κόσμον ἐφώτισε, καὶ σκότους ἐρύσατο τῆς πολυθεϊας, διά τοῦτο ἀνυμνοῦμεν Σε.

Ε ιάσωσον ἀπό κινδύνων τούς δούλους Σου.....

Ε πίβλεψον ἐν εὔμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε.....

Κοντάκιον

Τίχος Β': «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Τροστασία τῶν πιστῶν ἐτοιμότατος, ἵκεσία πρός Χριστόν τόν Θεόν ἀκαταίσχυντος. Μή ὑπερίδῃς δέησιν τῶν δούλων Σου οἰκτράν.

Άλλα πρόφθασον ώς συμπαθής, πρός έξιλέωσιν Θεοῦ, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι Σε. Καί δοξάζουσι, ἐρημικώτατε Γεράσιμε.

Προκείμενον Ἡχος Δ': Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν, Τό
«Πᾶσα πνοή», Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου

Ταῖς τῆς Θεοτόκου

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατά τό
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψόν τό ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἡχος Πλάγιος Β': «Ολην ἀποθέμενοι».

Ω λην ἀνατέθεικας τήν Σήν Ζωήν τῷ Κυρίῳ καὶ θερμῶς ἔχώρησας,
ἐν Ἰορδάνῃ πάτερ ὅσιε. Προσευχήν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάν-
νυχον, ὑμνῳδία δίαν ἀκατάπαυστον καὶ βίον ἄμεμπτον, καὶ ἀγγελικόν
ἐνδεικνύμενος. Ἐντεῦθεν τήν ἐνέργειαν, τήν τῶν θαυμασίων ἐπλούτη-
σας. Οἶδε γάρ δοξάζειν ὁ Κύριος τούς δούλους ἐαυτοῦ, ὃν παρρησίᾳ δυ-
σώπησον ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον τόν Θεός τόν λαόν Σου.....

Κύριε ἐλέησον ιθ': Ο Ιερεύς τό «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...»

·Ω, δή ζ: «Παιδες Ἐβραίων».

Ρ υσαι ἐνθέοις Σου πρεσβείαις, τῆς κολάσεως ἡμᾶς τούς Σούς ἱκέ-
τας, εὐφημοῦντας τούς Σούς ἀγῶνας, Γεράσιμε τρισμάκαρ, καὶ
τῷ Χριστῷ κραυγάζοντας, ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Γ τόματι φέρων ὑμνῳδίαν, ἐν μιμήματι ἀπαύστῳ τῶν ἀγγέλων, ἐν
ἀγρύπνῳ νοῖ, Γεράσιμε, ἐβόας: Ο τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεός

εύλογητός εί.

Γ τῆσον δεινῶν τάς καταιγίδας, ίκεσίαις Σου τάς νῦν ἐπερχομένας, ἵνα
Αἰοὶ δοῦλοι Σου βοῶμεν, πρόφθασον τά τέκνα Σου, Γεράσιμε τριμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Π ωσιν ψυχῶν τε καί σωμάτων, τοῖς οἰκέταις Σου παράσχου, Θεοτό-
κε, πρός Χριστόν τόν Θεόν πρεσβείαν ποιούμενη, τόν Σόν Υἱόν καί
Κύριον τόν ιώμενον τά πάθη.

΄Ω, δή η: «Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες».

Γ ελαμπρυσμένος παρέστης τῷ Δεσπότῃ ἀσκητικαῖς ἀγλαῖαις, θαυ-
ματοφόρε, Γεράσιμε, καί ταῖς τῶν ἀσωμάτων χορείαις ἡρίθμησαι.

Ε ν ἄκακίᾳ τόν βίον διανύσας, τοῦ πονηροῦ τήν καθέδραν ὀλοσχερῶς
Αἴπεμείωσας, ἀσκητῶν ώραιότης, ἔνδοξε Γεράσιμε.

Η αταστολήν ἀφθαρσίας, ἐνεδύσω τῇ τῶν παθῶν ἀπεκδύσει, πάτερ
Θεόφρων Γεράσιμε, καί νυμφῶνος ἐνθέου ἀξίως ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Ως εὐωδέστατον ρόδον, εύρηκώς Σε ἐν ταῖς κοιλάσι τοῦ βίου δὲ πε-
ρούσιος, Πάναγνε, διὰ Σοῦ εὐωδίαν τῷ κόσμῳ διέπνευσεν.

΄Ω, δή θ: «Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ δὲ οὐρανός».

Ν οσοῦσι τήν τῶν νόσων ἀπαλλαγήν, θλιβομένοις τήν θείαν παρά-
κλησιν, δίδου ταῖς Σαῖς, ιεραῖς πρεσβείαις πρός τόν Θεόν, τόν Ποι-
ητήν τοῦ Σύμπαντος καί τῶν ἐν ἀνάγκαις καί συμφοραῖς, τήν λύτρω-
σιν παράσχου καί τήν τῶν ἐπταισμένων, πᾶσι τήν ἀφεσιν Γεράσιμε.

Πρεσβεία Σου ἀγρύπνῳ πρός τὸν Θεόν, ὅστιε πάτερ Γεράσιμε, σκέ-
πε ἡμᾶς, τοὺς ἀνευφημοῦντας Σε εὐσεβῶς, καὶ πόθῳ δεομένους
Σου, καὶ ἐξαιτουμένους Σου ἐκ ψυχῆς, τήν θείαν προστασίαν, ἐν τοῖς
δεινοῖς τοῦ βίου, ἵνα Σέ ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τήν δέησιν τῶν δούλων Σου εὐμενῶς, Θεοφόρε Γεράσιμε πρόσδεξαι,
Τένεμων ἡμῖν, πάντα τά αἰτήματα συμπαθῶς, ἢ παρά Σοῦ αἴτούμε-
θα, τά πρός σωτηρίαν τήν ἔαυτῶν, τοῖς θείον Σέ μεσίτην, θεῷ προσα-
γωγοῦσι, τῷ Φιλανθρώπῳ Θεῷ καὶ οἰκτίρμονι.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε Χριστιανῶν, ἐλπίς ἡ βεβαία, περίσωζαι ἐκ πει-
ρασμῶν, τοῦ παρόντος βίου πάντας ἡμᾶς, καὶ τῶν ἐκεῖ κολάσεων,
τῶν ἀποκειμένων δίκῃ Θεοῦ, ἡμῖν τοῖς πλημμελοῦσι, διά τῆς μετανοί-
ας, ρυσθῆναι πρεσβείας δεόμεθα.

Εἴτα ψάλλομεν τό «Ἄξιόν ἐστιν» καὶ τά παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν πατέρων ἡ καλλονή, χαίροις τῶν ὁσίων, κανών Θείος
ἐν ἀρετῇ. Χαίροις Ἰορδάνου ὥραϊσμα καὶ κλέος, καὶ τῆς Σῆς ποί-
μης, Πάτερ Γεράσιμε.

Ψψωσον παλάμας Σου πρός Θεόν, ὑπέρ τῆς Σῆς ποίμνης, τρισμά-
καρ πάτερ σοφέ, καὶ παράσχον λύσιν πολλῶν ἀμπλακημάτων,
ρυσθῆναι τῆς μελλούστης φρικτῆς κολάσεως.

Φρούρει τήν Σήν ποίμνην, πάτερ σοφέ, Γεράσιμε μάκαρ, τήν τιμῶσαν
Σε εὐσεβῶς καὶ πανευχαρίστως, καὶ λύων ἐγκλημάτων, τούς πόθῳ
Σέ ὕμνοῦντας, ἀξιοθαύμαστε.

Γεράσιμον τὸν μέγαν, ὃ ἀδελφοί, σύν τῷ Εὐθυμίῳ, Ἰωάννη καὶ Συ-
ρεῶν, Ζωσιμᾶν, Μαρίαν, Κυριακόν τὸν θείον, καὶ πάντας τοὺς ὁσί-
ους, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων Σου προσευχαῖς, Προφητῶν, Μαρτύρων καὶ ἀπάντων Ιεραρχῶν, πάντων τῶν δσίων, τῶν ἐν Ἰορδάνῃ στερρῶς ἀσκητευσάντων δῶσον τούς δούλους Σου.

Πᾶσαι τῶν Ἅγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων τὴ δωδεκάς. Οἱ ἄγιοι πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Δόξα Πατρί ... Καί νῦν ... Παναγία τριάς.

Δόξα Πατρί ... Πάτερ ἡμῶν "Οτι Σοῦ ἔστιν.

Fλέψον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, πάστες γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοί τὴν ἰκεσίαν ως Δεσπότη οἱ ἀμαρτωλοί προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.....

Kύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποίθαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου πάντες, ἔργα χειρῶν Σου καὶ τό "Ονομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί Νῦν

Tῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσαμεν. Ρυσθείμεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων, σύ γάρ εἶ σωτηρία τοῦ γένους ἡ τῶν Χριστιανῶν.

"Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τό μέγα καὶ μνημονεύει τά ὄνόματα.
Εἴτα τό τροπάριον.

Τίχος 6: "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.....

Νέφος ἀθυμίας σκοτεινόν καὶ στενοχωρίας ὅμιχλη νυνί καλύπτομαι, θλίψεις ἀλλεπάλληλαι διαταράττουσιν. Ὁ δέ φόβος κινδύνων με, δεινῶς περιέχει, δέομαί Σου, σῶσον με, πάτερ Γεράσιμε. Σέ γάρ ὄνομάζω προστάτην, καὶ Σοῦ τήν βοήθειαν, μάκαρ, ἐπικαλουμένῳ μοι κατάπεμψον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι.....
ήν πᾶσαν ἐλπίδα μου

Α π ό λ υ σ ι ζ

ΟΙΚΟΙ ΚΔ'
Κατ' αλφάβητον εἰς τόν ἄγιον Γεράσιμον.

Κοντάκιον
'Ηχος Πλάγιος Δ': Τῇ Υπερμάχῳ.

Ἐν τῷ Ιορδάνου οἰκιστήν καὶ πολιοῦχον, καὶ ἀναχωρητῶν ὑπογράμμόν καὶ τῶν μιγάδων, εὐφημοῦμεν Σε ἡ ποίμνη Σου, Θεοφόρε. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρός τόν Κύριον, ἐξ ἔχθρῶν ἐπεμβαίνοντων ἡμᾶς φρούρησον ἵνα κράζωμεν, Χαίροις πάτερ ΓΕΡΑΣΙΜΕ.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς εἰς τὰ οὐράνια φθάσας (τρίς). Καὶ τοῖς ἀσωμάτοις ἀγαλλιώμενόν Σε θεωρῶν, ἐξισταμαι, καὶ φόβῳ Σοι κραυγάζω ἐκ ψυχῆς τοιαῦτα:
Χαῖρε τῆς Λινκίας ὁ θεῖος γόνος, χαῖρε τοῦ Ιορδάνου το θεῖον κλέος.
Χαῖρε τῆς ἀρετῆς ὁ φίλος γνήσιος, χαῖρε τοῦ Χριστοῦ μου θεράπων ὁ μέγιστος.
Χαῖρε, δτὶ πάντα δέδωκας καὶ ὠνήσω τόν Χριστόν, Χαῖρε, δτὶ πάντα σκύβαλα ἐλογίσω δι' Αὐτόν.
Χαῖρε Ιορδάνου πολιοῦχος ὁ μέγας, χαῖρε δτὶ πλήθη ἐν αὐτῷ συνέλεξας.
Χαῖρε τῆς Λαύρας ὁ φύλαξ καὶ πρόμαχος, χαῖρε τῶν φοιτητῶν ὁ μέγας διδάσκαλος.
Χαῖρε, δι' οὗ μονασταί ἐγκαυχῶνται, χαῖρε, δι' οὗ θάρσους πληροῦνται.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε

Είου ταῖς τρικυμίαις λυτρωθείς, Θεοφόρε, νουνεχῶς τούς πρό Σοῦ
Πατέρας ἐμιμήσω. Ὡν ταῖς ἐντολαῖς ἀκολουθῶν, ἀναβάσεις ἔσχες,
 Γεράσιμε, δι' ὃ καὶ τῷ Δεσπότῃ Σου, μακάριε, ἐκ πόθου ἀνεβόας:

· Α λ λ η λ ο ύ ί α

Ενώμην ἔχων εύθειαν, ζῆλου πνέουσα θείον, Ἀντώνιος ὡς ἄλλος Θεοφόρε, συστήματα μοναχῶν συνελλέξω ὡς πάλαι οὗτος ἐν Αἰγύπτῳ, πρός ὃν ἐνατενίζοντες βιῶμεν ἐκ καρδίας οὕτως:

Χαῖρε ὁ στῦλος τῆς ἡσυχίας, χαῖρε τό θαῦμα τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ὅτι μέγας γέγονας τῆς μονήρους βιοτῆς, χαῖρε ὁ ἔξαίρετος αὐτῆς προασπιστής.

Χαῖρε ὁ μηδέν τοῦ Θεοῦ προτιμήσας, Χαῖρε εὔσεβῶς ὑπέρ Τούτου ἀσκήσας.

Χαῖρε ἀθλητά τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε, χαῖρε, πρεσβευτά τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε.

Χαῖρε ὁ βρότειος ἐν ἀγγέλοις, χαῖρε ὁ ἄγγελος ἐν ἀνθρώποις.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Εύναμις οὐρανόθεν κατεπέμφη Σοι, μάκαρ καὶ ἐμάκρυνας ἐν τῇ ἐρήμῳ, τό δέ ἄγονον αὐτῆς, σοφέ, ὡς ἀγρόν ὑπέδειξας καλόν καὶ εὔκαρπον, τοῖς θέλουσι κερδίζειν Βασιλείαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως:

· Α λ λ η λ ο ύ ί α

Εχων θεῖον ζῆλον, Γεράσιμε, τῇ Σῇ καρδίᾳ καὶ θείου φωτός πεπληρωμένην, ἀναβάσεις ἐποίεις συνεχῶς, καὶ τό τάλαντον καλῶς ἐμπορευθείς ἔχαιρες, ἡμεῖς δέ θαυμάζοντες, βιῶμεν Σοι ἐμφρόνως ταῦτα:

Χαῖρε τό ὕψος τῆς εὐλαβείας, χαῖρε ὁ ὅρπηξ τῆς ἐρημίας.

Χαῖρε ἡσυχίας πυρσός ὁ ἀκοίμητος, χαῖρε ἐγκρατείας κανών ὁ εὔθυντας.

Χαῖρε ἐγκαλλόπισμα μοναζόντων εὐλαβῶν, χαῖρε καύχημα σεβάσμιον
ἐναρέτων ἀσκητῶν.

Χαῖρε Σῆς Λαύρας πολιοῦχος ὁ μέγας, Χαῖρε αὐτῆς ὁ φρουρός τε
καὶ φύλαξ.

Χαῖρε φαιδρόν ὅσιων ἀγλάΐσμα, χαῖρε ἀσκήσεως καύχημα.

Χαῖρε ὁ πρέσβυς τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Χαῖρε ὁ Θεῷ οἰκειῶν τήν
Σήν ποίμνην

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Ζῆλος ὁ τοῦ Δεσπότου ζέων ἐν τῇ ψυχῇ Σου, Γεράσιμε, ἡνώθης ἀγγέλοις Καὶ σαύτόν ταμεῖον ἱερόν τῆς Τριάδος ἀναδείξας, ὅσιε, ἐβόας σύν αὐτοῖς τόν θεῖον ὕμνον:

· Α λ λ η λ ο ύ ι α .

Γκουσαν οἱ οἰκοῦντες Ἰορδάνην Σῆς φήμης, καὶ ἔτρεχον πρός Σέ τοῦ
Ιδεῖν Σε. 'Αλλ' ὁ τῆς κακίας σοφιστής τοῖς δικτύοις τῶν Μονοφυσιτῶν, ἡσχύνθη δι' Εὐθυμίου ὁ βέβηλος, ἡμεῖς δέ Σοι βοῶμεν:

Χαῖρε ὁ σοφός ἀγελάρχης, χαῖρε ὁ καλός ποιμενάρχης.

Χαῖρε Ἰορδάνου κλεινόν σεμνολόγημα, Χαῖρε τῆς ἐρήμου
τό ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαῖρε, δτὶ κοιμηθέντος Εὐθυμίου ἐθεώρεις τήν ψυχήν, Χαῖρε δτὶ¹
προσευχόμενος προεώρας τά μακράν.

Χαῖρε δτὶ ὑπάρχεις ὁδηγός μοναζόντων, Χαῖρε δτὶ ἐδείχθης
τῶν ἐν ἐρήμοις προστάτης.

Χαῖρε φωστήρ Ἰορδάνου λαμπρότατος, χαῖρε τῆς ἐρήμου ὁ λύχνος
ὁ πάμφωτος.

Χαῖρε δι' οὗ Θεός ἐδοξάσθη, χαῖρε, δι' οὗ ὁ ἐχθρός κατησχύνθη.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Θεοφόρος ὁ μέγας καὶ κλεινός ποιμενάρχης, τούς πάντας ἐδέχετο
προθύμως, καὶ ως λύχνος ἐφώτιζε ταῖς Αὐτοῦ διδασκαλίαις, ὁδηγῶν
ἄπαντας, ἵνα φθάσωσι τόν ἄφθαστον, καὶ ἀγαλλόμενοι βοῶσιν:

'Αλληλούϊα.

δον παῖδες ἐρήμου, καὶ χοροί τῶν Πατέρων, Γεράσιμον σεπτόν ἐν
Ἰορδάνῃ. Καὶ ὡς Παῦλον νοοῦντες κλεινόν, καὶ ὡς ἄλλον Ἀντώ-
νιον Αὔτόν, σπεύδοντα τοῖς τούτων ἴχνηλατῆσαι τρίβοις, θαυμάζοντες
ἐβόων οὕτως:

Αλληλούϊα.

Χαίρε ὅτι κατεπάτησας διαβόλου ἀπειλάς, Χαίρε ὅτι ἐταπείνωσας τῶν δαιμόνων τὴν ὁφρύν.

Χαίρε τῆς Σῆς μάνδρας ὁ προστάτης καὶ ρύστης, Χαίρε τῶν Σῶν φοιτητῶν ὁ δηγός καὶ ἀλείπτης.

Χαῖρε, ὅτι ἐθαύμασαν ἄγγελοι, Χαῖρε, ὅτι Σέ θῆρες ἡδέσθησαν.

Χαῖρε ὁσμή τῆς ἑρήμου καὶ κλέος, Χαῖρε πρεσβευτά τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Καταφύγιον θείον τήν ἔρημον γιγνώσκων, ἐσπευσας ἐν τῇ ἔρημῳ
Κιορδάνου. Τό γάρ ἄχαρι ταύτης καὶ θερμόν, οὐκ ἐδειλίασας ποσῶς,
Πάνσοφε, ἀλλά χαίρων ἐκ καρδίας τῷ Σωτῆρι ἐβόας ψάλλων:

Αλληλούϊα.

Α αύραν ἐν Ἰορδάνῃ ὥκοδόμησας καὶ ηὕξησας τρισμάκαρ, πρός ἄσκησιν βίου καθαροῦ. Πλήθη ἀπειρα ἐν ταύτῃ ὑπεδέξω, ἣ θεωροῦντα τούς ἀγῶνας Σου, ἔβρων Σοι τοιαῦτα:

Χαῖρε ἐντολῶν Χριστοῦ ὁ κῆρυξ, Χαῖρε τομός ἀθετούντων ὁ πέλυξ.

Χαίρε παραδόσεων ἐρήμου συντήρησις, Χαίρε πασῶν ἐναντίων
κατάργησις.

Χαῖρε, ὅτι τά οὐράνια ἀντηλλάξω τοῖς φθαρτοῖς, Χαῖρε, ὅτι

ἐκ νεότητος ἡκολούθησας Χριστόν.

Χαῖρε μοναζόντων τῶν Σῶν ἀγαλλίαμα, Χαῖρε τῆς Λαύρας φωστήρ
ὁ πολύφωτος.

Χαῖρε Ἰορδάνου πρωτάρχης, Χαῖρε τό καύχημα τῆς ἑρήμου.

Χαῖρε, δι' οὗ ἀναχωρηταὶ ἔξαρτωνται, Χαῖρε, δι' οὗ μιγάδες ἐγκαυχῶνται.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Mελετῶν ἀεννάως ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, ἀκλόνητος ὡς πέτρα ὥρα-
θης. Καί ἐφάνης στερρός ἐν πειρασμοῖς, ἀλλ' ἐγνώσθης ἐν τούτῳ
παρὰ πατράσι τέλειος. Βλέποντες δέ τόν λέοντα κομίζοντα τό ὕδωρ,
ἐθαύμαζον βοῶντες:

·Αλληλούϊα.

Nέαν ἔδειξας πόλιν, τήν ἔρημον Ἰορδάνου, Γεράσιμε, Πανσέβαστε
πάτερ. Ως ἄλλην Θηβαΐδα γάρ, καί Νιτρίαν ταύτην, μοναστῶν
ἐνέπλησας, ἡμεῖς δέ θαυμάζοντες βοῶμεν Σοι ταῦτα:

Χαῖρε δύμότροπε Εύθυμίου, Χαῖρε δύμόζηλε Ἀντωνίου.

Χαῖρε Ὄνουφρίου ἰσότιμε, Χαῖρε Παχωμίου ἰσοστάσιε.

Χαῖρε δὲ Ἀγαθωνα ἐμιμήσω τόν σεπτόν. Χαῖρε Παΐσιον ἐζηλώσω
τόν κλεινόν.

Χαῖρε ὁ σχών Ἀρσενίου τοῦ διάπυρον, χαῖρε ὁ ἀσκῶν τοῦ Παμβώ
τό ἀγέλαστον.

Χαῖρε ὁ τοῦ Ἰλαρίωνος μιμητής, Χαῖρε ὁ τοῦ Χαρίτωνος ζηλωτής.

Χαῖρε μοναζόντων ἀκοάς ὁ εὐφράνας, Χαῖρε, δὲ πλῆθος πρός
Θεόν ὁδηγήσας.

Χαίροις Πάτερ Γεράσιμε.

Zύλον πεφυτευμένον διεξόδοις ὑδάτων, τοῦ Πνεύματος ἐφάνης, Θε-
όφρον. Διά τοῦτο γάρ ἀειθαλεῖς καρπούς ἐπί Σοί οἱ ἀναχωρηταὶ¹
βλέποντες, ἐθαύμαζον βοῶντες:

'Α λ λ η λ ο ύ ι α .

Πλος ἦν τοῖς ἄνω, τῶν δέ κάτω μακρύνων ἀπῆ Γεράσιμος ὁ Θεῖος.
Κοσμούμενος γάρ ἀρεταῖς, πανθαύμαστος καὶ ποθεινός γεγένηται, καὶ πάντες δέ θαυμάζοντες, ἐβόων πρὸς Αὐτόν τοιαῦτα:
Χαῖρε ὁ μέγας ἐν τῇ ἀσκήσει, Χαῖρε ὁ μείζων ἐν τῇ φρονήσει.
Χαῖρε τοῦ Ἰορδάνου τό θεῖον ἀγλάΐσμα, Χαῖρε τῆς ἐρήμου τό
ἡδύτατον θρέμμα.

Χαῖρε πυρσέ μοναχῶν ἀκατάσθεστε, Χαῖρε πριστήρ δαιμόνων,
Θεόπεμπτε.

Χαῖρε ἀγίασμα, δι' οὗ σώζονται πολλοί, Χαῖρε εὔοσμον θυμίαμα
δι' οὗ τέρπονται πιστοί.

Χαῖρε τῶν μοναζόντων θεῖον καύχημα, Χαῖρε ἀσκητῶν ἱερόν ἐντρύφημα.
Χαῖρε, δι' οὗ ὁ πτερνιστής κατησχύνθη, Χαῖρε, δι' οὗ ὁ Σατάν κατεβλήθη.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Πᾶσα φύσις ἀνθρώπων κατεπλάγη, Θεόφρον, τό δλως παράδοξον
καὶ ξένον. Λέοντα γάρ Σοι εύπειθή ἐθεώρουν πάντες, καὶ τό ὕδωρ
κομίζοντα, σφόδρα δέ ἐκπληττόμενοι, ἤκούετο συμφώνως παρά πάντων:

'Α λ λ η λ ο ύ ι α .

Ρύστης τῶν ἀσκουμένων, ἐν ἐρήμῳ ἔδείχθης, Γεράσιμε, καὶ θαυμάτων πλήρης. Ἡ καρδία Σου γάρ ναός Θεοῦ ὑπῆρχε καθαρός καὶ ἀειλαμπτής, "Οσιε. Δι' ὃ καὶ ἐκπληττόμενοι πιστῶς βοῶμεν:

Χαῖρε τό φῶς ἡμīν ὁ ἀστράψας, Χαῖρε τό σκότος μακράν ὁ διώξας.
Χαῖρε πληγή δαιμόνων ἀνίατος, Χαῖρε παγίδων αὐτοῦ ἡ κατάργησις.
Χαῖρε ὅτι ἐθριάμβευσας τῶν δαιμόνων τήν ὁφρῦν, Χαῖρε ὅτι
ἐτρόπωσας αὐτῶν τάς μηχανάς.

Χαῖρε χορούς ἀναχωρητῶν ὁ εὐφράνας, Χαῖρε ὁ καταστήσας αὐτούς
εἰς τό κρείττον.

Χαῖρε ὁσίων ἡ εὐκοσμία, Χαῖρε ἡμῶν τε ἡ προστασία.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Ἄν δέ τις οὐδείς, ὡς Πάτερ, ἐν τῷ πόλῳ ὑπάρχων, τὸν πλάστην καθικέτευε,
ἔλει τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας παριδεῖν. Δι’ ἡμᾶς γάρ ἐφάνη καθ’ ἡμᾶς
ἄνθρωπος, μελλούσης, ἵνα ρύσηται γεένης, δι’ ὃ πιστῶς βοῶμεν:

΄Αλληλούϊα.

Τέ εἶχος τῶν Μοναχόντων ἐν Ἰορδάνῃ ἔδείχθης, καὶ πάντων τῶν εἰς
Σέ προστρεχόντων. Δι’ ὃ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν τῶν ἐξόχως Σε τι-
μώντων δούλων Σου, καὶ μετά πόθου τε καὶ πίστεως ἀναβοώντων οὕτως:
Χαῖρε ἀγάπης διπλῆς ταμείον, Χαῖρε ἡμῶν ὁ Θερμός προστάτης.
Χαῖρε οὐρανίων ἀγγέλων ὁμόσκηνε, Χαῖρε τοῦ χοροῦ τῶν δσίων
συμμέτοχε.

Χαῖρε τό κλέος Συμεών τοῦ σαλοῦ, Χαῖρε τό σθένος Ἰωάννου
τοῦ ἀσκητοῦ

Χαῖρε ὁ τόν Θεῖον Κυριακόν ὄδηγήσας, Χαῖρε ὁ πρέσβυς τῆς
ἡμῶν σωτηρίας.

Χαῖρε δι’ οὖν καυχῶνται μονασταί, Χαῖρε δι’ οὖν φρουροῦνται οἱ σώφρονες.
Χαῖρε, ἐν φώτῳ ἀγαλλιάται ὁ Νίκων, Χαῖρε, ἐν φώτῃ Λαύρα καυχᾶται.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Υμνοῖς ἀεί σχολάζων, καὶ πυκναῖς ἀγρυπνίαις, ἀγγέλοις ἐξομοίω-
σαι, μάκαρ. Εὐθυμίου γάρ κοιμηθέντος, ψυχὴν προπεμπομένην εἰς
οὐρανούς ἐθεώρεις, τῷ δέ Κυρίῳ ἔψαλλες προθύμως σύν ἀγγέλοις:

΄Αλληλούϊα.

Ἄν δέ τις οὐδείς, ὡς Πάτερ, ἐν ἐρήμῳ ἐφώτιζες τούς Σοί φοιτῶντας, ἐν τῇ χώρᾳ
Ἰορδάνου. Τό γάρ ἄντον ἅπτων φῶς, ὡδήγεις πρός γνῶσιν Θεϊκήν
ἀπαντας, σοφῶς αὐτούς φωτίζων, οἱ καὶ εὐγνώμονες ἐβόων Σοι ταῦτα:
Χαῖρε ὁ λιμήν τῶν μιγάδων, Χαῖρε τῶν ἀσκητῶν ἡ προστασία.
Χαῖρε ἄστρον φαίνον Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, Χαῖρε πῦρ διῶκον

δεινήν ἀμαυρότητα.

Χαῖρε ὁ συστῆσας Λαύραν ταύτην τήν καλήν, Χαῖρε ὅτι οἱ
ὑπομένοντες, σώζονται ἐν αὐτῇ.

Χαῖρε, ὅτι Σέ ἔχομεν πρόμαχον καὶ προστάτην ἐν αὐτῇ, Χαῖρε, ὅτι
ἀποδιώκεις τούς κινδύνους ἐξ αὐτῆς.

Χαῖρε ὁ χαρίζων τοῖς προστρέχουσιν ίάματα, Χαῖρε ὁ στηρίζων
εἰς τά δόγματα.

Χαῖρε ὁ παρόπτης τῶν ἐπιγείων, Χαῖρε ὁ αὐτόπτης τῶν μυστηρίων.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Χαίρων, μάκαρ ἐνήσκεις ἐν πολλῇ ἡσυχίᾳ σύν Θείῳ Εύθυμῳ καὶ
ἄλλοις. Ἐμάκρυνας σύν αὐτοῖς πρός τάς ἐρήμους τῷ χρόνῳ τῆς
νηστείας καὶ μετά πάντων ἔψαλλες:

Ἄλληλούτα.

Ψάλλεις νῦν μετά ἀγγέλων, ὡς ποτε μετά ἀνθρώπων, ἐν πόλῳ ὡς
ψάλλεις καὶ ἐπί γῆς, Θεοφόρε, τὸν Τρισάγιον ὑμνον Θεῷ ψάλλεις
ἴκετενε, τῶν Σέ τιμώντων, ἔνδοξε Γεράσιμε, καὶ βοώντων Σοι ταῦτα:
Χαῖρε μοναζόντων τό ἄνθος, Χαῖρε τῆς ἐρήμου τό κλέος.

Χαῖρε Σῆς Λαύρας τύπος καὶ καύχημα, Χαῖρε Ἰορδάνου ὁ μύστης
καὶ ἀγαλλίαμα.

Χαῖρε, ὅτι Σέ προβάλλομεν μεσίτην πρός Θεόν, Χαῖρε ὅτι Σέ
κεκτήμεθα προστάτην καὶ φρουρόν.

Χαῖρε ὁ φυλάττων τούς οίκοῦντας τήν Σήν Λαύραν, Χαῖρε ὁ σκέπων
πάντας τούς προστρέχοντας ἐνταῦθα.

Χαῖρε βεβαιότατος ἡμῶν προστάτης. Χαῖρε ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς
ἐν κινδύνοις.

Χαῖρε ὁ φρουρῶν ἡμᾶς ἐν ὥρᾳ θανάτου, Χαῖρε ὁ ψάλλεις ἡμῶν
ἀκαταίσχυντος πρέσβυτος.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Ω πανσέβαστε πάτερ, μοναζόντων λαμπρότης, Γεράσιμε, Χριστοῦ μου θεράπον (τρίς). Προσδεξάμενος τήν δέησιν ἡμῶν, ἀπό πάστης ρῦσαι συμφορᾶς ἄπαντας, ταῖς πρός Θεόν πρεσβείαις Σου, τούς συμβοῶντας:

Άλλη λούΐα.

Καί αὖθις τό Κοντάκιον:

Ως ὕδατος Ἰορδάνου οἰκιστήν καί πολιοῦχον,
Ωκαί ἀναχωρητῶν ὑπογραμμόν καί τῶν μιγάδων,
εὐφημοῦμεν Σε ἡ ποίμνη Σου Θεοφόρε.
'Άλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρός τὸν Κύριον
ἔξ ἔχθρῶν ἐπεμβαίνοντων ἡμᾶς φρούρησον,
ἴνα κράζωμεν: Χαίροις, Πάτερ, Γεράσιμε.

Οἱ ἀνωτέρῳ Οἶκοι ὡς καὶ τὰ ἔμπροσθεν Ἰδιόμελα, ἀντεγράφησαν ἐκ Σιναϊτικοῦ κώδικος χειρογράφου τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ 1908 ὑπό Αὐγουστίνου Μ. καὶ εἶναι ἄγνωστος ὁ ποιητής αὐτῶν. Ἐκ τῶν ἑξῆς ὅμως στίχων ἐξάγεται ὅτι ἐκαλεῖτο Γεράσιμος:

Ω μώνυμος πέλων Σοι, τῷ ἐμῷ προστάτῃ
ἀναξίως μέν ἐπεί ἀμαρτωλός λίαν.
Δῶρον φέρω Σοι τοὺς Οἶκους τούτους,
οὓς εὔμενῶς δέξαιο καὶ πρέσβυς ἔσο
ὑπέρ ἐμοῦ τε, καὶ Μοναχῶν ἄπαντων.